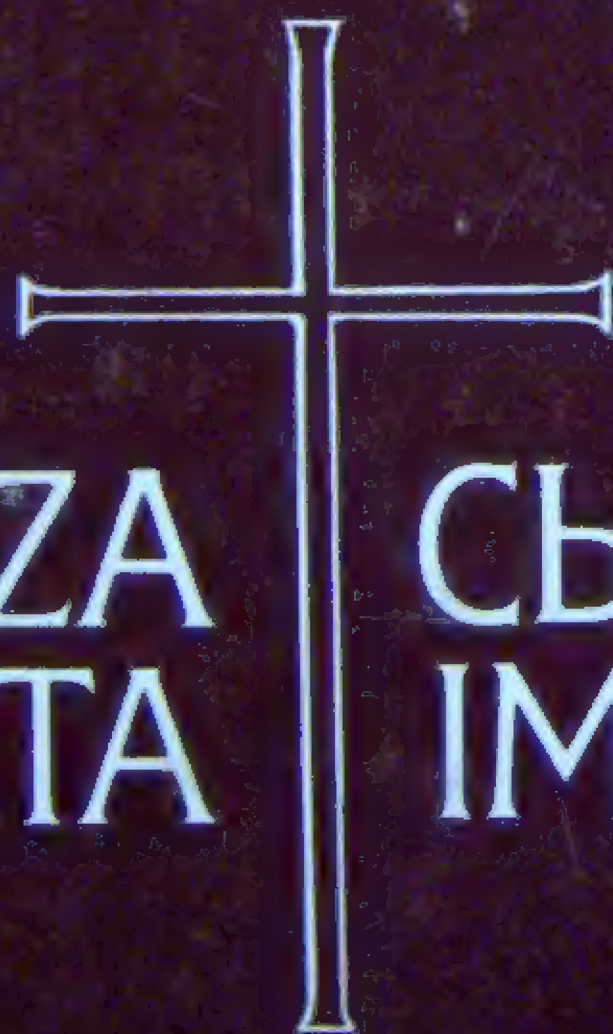
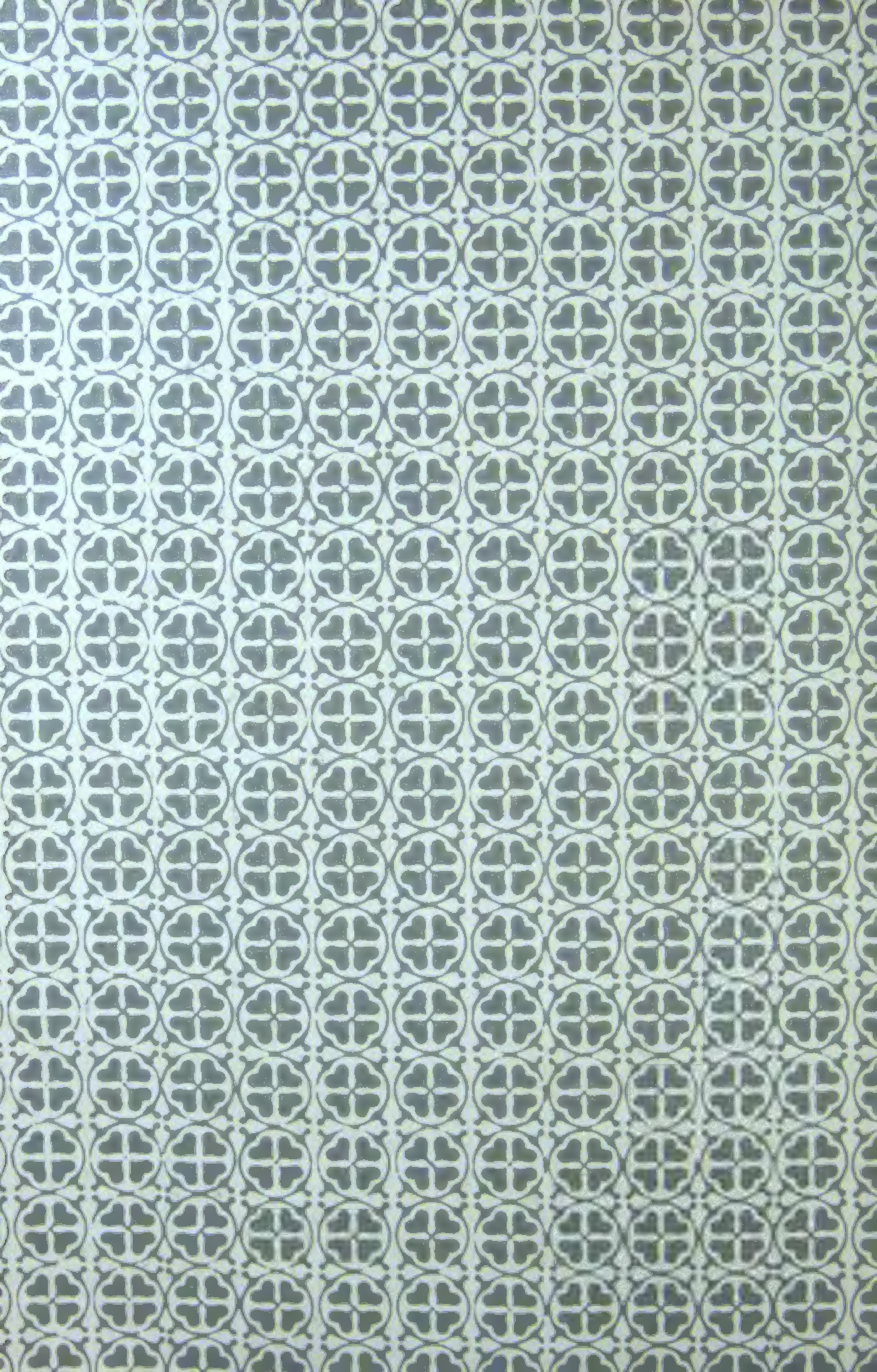
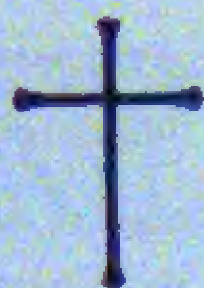

MSZA ŚWIĘTA

СЬВЯТАЯ ІМША

MSZA ŚWIĘTA
СЬВЯТАЯ ІМША

MSZA ŚWIĘTA

MINSK 1990

СЬВЯТАЯ ІМША

МІНСК 1990

Друкуецца па заказу
Мінскага біскупства
рымска-каталіцкай царквы

Выказваем шчырую падзяку А. ЛОЙКУ і В. СЕМУХУ за дапамогу ў апрацоўцы гэтага студыйнага тэксту Імшы святой.

Беларускі тэкст святой Імшы надрукаваны па правапісу, што ўжываўся да 1933 года і даволі дакладна перадае вымаўленне слоў і з'яўляецца па сутнасці транскрыпцыяй. Гэта павінна дапамагчы ўсім жадаючым вывучыць набажэнства на беларускай мове больш хутка і дасканала.

NIHIL OBSTAT

Minscae, 15.VII.1990
Sac. Ladislaus ZAWALNIUK
Censor ad hoc deputatus

IMPRIMATUR

Grodnae, 18.VII.1990
N 75/90
+ Thaddaeus KONDRUSIEWICZ
Administrator Apostolicus
Minscensis

OBRZĘDY MSZY ŚWIĘTEJ Z LUDEM

Kapłan podchodzi do ołtarza i całuje go na znak czci. Następnie może okadzić ołtarz, obchodząc go dookoła. Potem kapłan udaje się na miejsce przewodniczenia. Po skończeniu śpiewu na wejście, kapłan i wierni stojąc czynią znak krzyża.

K. W imię Ojca, i Syna,
i Ducha Świętego.
L. Amen.

Kapłan zwraca się do ludu i rozkładając ręce, pozdrawia go.

K. Pan z wami. (*Biskup:* **Pokój wam.**)
L. I z duchem twoim.

Albo:

K. Miłość Boga Ojca,
łaska Paną naszego Jezusa Chrystusa
i dar jedności w Duchu Świętym
niech będą z wami wszystkimi.
L. I z duchem twoim.

Kapłan wzywa wiernych do pokuty.

K. Przeprośmy Boga za nasze grzechy,
abyśmy mogli godnie odprawić
Najświętszą Ofiarę.

ПАРА́ДАК СЬВЯТОЙ ІМШЫ З НАРО́ДАМ

Ксёндз, падышо́ўшы з міністра́нтамі да алтара́, уклёнчвае, схіля́е галаву́, цалу́е яго́ ў знак паша́ны і, калі прадпісана, ка́дзіць. По́тым ідзе́ з міністра́нтамі да сядзе́ньняў. Пасьля́ заканчэ́ньня выхо́днага сьпе́ву, ксёндз і ўсе́, сто́ячы, жагна́юцца, і ксёндз, павярну́ўшыся да людзе́й, ка́жа:

К. У і́мя Айца́, і Сы́на,
і Ду́ха Сьвято́га.
Л. А́мэн.

Ксёндз, раскла́ўшы ру́кі, віта́е людзе́й.

К. Гаспо́дзь з ва́мі (*Біскуп:* **Мір вам**).
Л. І з ду́хам тваі́м.

Альбо:

К. Мі́ласьць Бо́га А́йца,
ла́ска Го́спада на́шага
Е́зуса Хры́стуса
і дар е́днасьці ў Ду́ху Сьвяты́м
няха́й бу́дзе з усі́мі ва́мі.
Л. І з ду́хам тваі́м.

Ксёндз закліка́е ўсіх да пака́яньня.

К. Перапро́сім Бо́га за на́шы грахі́,
каб нам быць го́днымі адпраўля́ць
Найсьвяце́йшую Ахвя́ру.

Po krótkim milczeniu wszyscy razem wyznają żal za grzechy:

Spowiadam się Bogu wszechmogącemu
i wam, bracia i siostry, że bardzo zgrzeszyłem
myślą, mową,
uczynkiem i zaniedbaniem:

i uderzając się w piersi mówią:

moja wina, moja wina,
moja bardzo wielka wina.

Przeto błagam Najświętszą Maryję, zawsze Dziewicę,
wszystkich Aniołów i Świętych,
i was, bracia i siostry,
o modlitwę za mnie
do Pana Boga naszego.

Kapłan prosi o odpuszczenie grzechów.

K. **Niech się zmiłuje nad nami Bóg wszechmogący**
i odpuściwszy nam grzechy,
doprowadzi nas do życia wiecznego.
L. **Amen.**

Wezwania do Chrystusa Pana.

K. **Panie, zmiłuj się nad nami.**
L. **Panie, zmiłuj się nad nami.**

Пасьля́ каро́ткага маўча́ньня ўсе́ ра́зам ка́жуць акт пакая́ньня:

Спавяда́юся Бо́гу Ўсемагу́тнаму
і вам, браты́ і сё́стры,
што зграшы́ў я ве́льмі
ду́мкаю, сло́вам,
учы́нкам і нядба́йнасьцю.

Б'юць сябе́ ў гру́дзі і ка́жуць:

Мая́ віна́, мая́ віна́,
мая́ ве́льмі вялі́кая віна́.

Таму́ прашу́ Найсьвяце́йшую
заўсё́ды Дзе́ву Мары́ю,
усі́х анё́лаў і сьвяты́х,
і вас, браты́ і сё́стры,
памалі́цца за мяне́
да Го́спада Бо́га на́шага.

Ксёндз про́сіць адпушчэ́ньня грахо́ў.

К. **Няха́й зьмілу́ецца над на́мі**
Бог Усемагу́тны
і, адпусьці́ўшы нам грахі́,
давядзе́ нас да жыцьця́ ве́чнага.
Л. **А́мэн.**

Усклі́каньні да Го́спада.

К. **Го́спадзі, зьлі́туйся над на́мі.**
Л. **Го́спадзі, зьлі́туйся над на́мі.**

K. Chryste, zmiłuj się nad nami.
L. Chryste, zmiłuj się nad nami.

K. Panie, zmiłuj się nad nami.
L. Panie, zmiłuj się nad nami.

Jeżeli jest to przewidziane, śpiewa się lub odmawia hymn Chwała na wysokości Bogu.

Chwała na wysokości Bogu,
a na ziemi pokój ludziom dobrej woli.
Chwalimy Cię.
Błogosławimy Cię.
Wielbimy Cię.
Wysławiamy Cię.
Dzięki Ci składamy,
bo wielka jest chwała Twoja.
Panie Boże, Królu nieba,
Boże Ojcze wszechmogący.
Panie, Synu Jednorodzony,
Jezu Chryste.
Panie Boże, Baranku Boży, Synu Ojca,
Który gładzisz grzechy świata,
zmiłuj się nad nami.
Który gładzisz grzechy świata,
przyjm błaganie nasze.
Który siedzisz po prawicy Ojca,
zmiłuj się nad nami.
Albowiem tylko Tyś jest święty,

К. Хрысьце, зьлітуйся над намі.
Л. Хрысьце, зьлітуйся над намі.

К. Госпадзі, зьлітуйся над намі.
Л. Госпадзі, зьлітуйся над намі.

У нядзелі, вялікія сьвяты і ўрачыстасьці сьпяваюць альбо гавораць хвалебную песьню.

Хвала на вышынях Богу,
а на зямлі супакой людзям
добрай волі.
Хвалім Цябе.
Бласлаўляем Цябе.
Кланяемся Табе.
Услаўляем Цябе.
Падзяку Табе складаем,
Бо вялікая ёсць хвала Твая.
Госпадзі Божа, Валадару неба,
Божа, Ойча Ўсемагутны.
Госпадзі, Сыне Адзінародны,
Езу Хрысьце.
Госпадзі Божа, Баранку Божы,
Сыну Айца,
Які ўзяў на Сябе грахі сьвету,
зьлітуйся над намі.
Які ўзяў на Сябе грахі сьвету,
прымі маленьні нашы.
Які сядзіш па правай руцэ Айца,
зьлітуйся над намі.
Бо толькі Ты ёсьць сьвяты,

tylko Tyś jest Panem,
tylko Tyś Najwyższy, Jezu Chryste,

z Duchem Świętym w chwale Boga Ojca. Amen.

K. **Módlmy się:**

Wszyscy razem z kapłanem modlą się przez pewien czas w milczeniu. Potem kapłan z rozłożonymi rękami odmawia modlitwę. Po jej ukończeniu lud odpowiada:

L. **Amen.**

LITURGIA SŁOWA

Lektor lub kapłan odczytuje jedno lub dwa czytania z Pisma świętego, po każdym czytaniu dodaje:

K. **Oto słowo Boże.**
L. **Bogu niech będą dzięki.**

Po pierwszym czytaniu śpiewa się psalm, a wszyscy powtarzają refren. Przed Ewangelią Alleluja lub inny odpowiedni śpiew. Wszyscy wstają.

EWANGELIA

W tym czasie kapłan stojąc nakłada kadzidło, jeżeli się go używa, poczym pochylony przed ołtarzem mówi cicho:

K. **Wszechmogący Boże,**
oczyść serce i usta moje,

то́лькі Ты ёсьць Гаспо́дзь,
то́лькі Ты Найвышэ́йшы, Е́зу Хры́сьце,
з Ду́хам Сьваты́м у хва́ле Бо́га
Айца́. А́мэн.

К. **Мо́лімся:**

Усе́ ціха мо́ляцца. Праз некато́ры ча́с ксёндз раскладáе ру́кі і чыта́е малітву, калі ско́нчыць, лю́дзі адка́зваюць:

Л. **А́мэн.**

ЛІТУ́РГІЯ СЛО́ВА

Ле́ктар, альбо́ ксёндз, ідзе́ да амбо́ны і чыта́е адзін альбо́ два тэ́ксты з Сьвято́га Піса́ньня, у канцы́ ко́жнага ка́жучы:

К. **Вось сло́ва Бо́жае.**
Л. **Дзя́куем Бо́гу.**

У нядзе́лі і вялікія сьвя́ты, калі быва́юць два чыта́ньні пе́рад Евангéльлем, пасьля́ пе́ршага сьпява́ецца пса́льм, а пасьля́ друго́га чыта́ньня — Алелю́я альбо іншы адпаве́дны сьпе́ў. Усе́ ўстаю́ць.

ЕВАНГЕ́ЛЬЛЕ

Калі прадпісана, ксёндз запраўля́е кадзільніцу. По́тым, сьхіліўшыся ў бок алтара́, ка́жа ціха:

К. **Усемагу́тны Бо́жа,**
ачысьці сэ́рца маё і ву́сны мае́,

abym godnie głosił Twoją świętą Ewangelię.

Potem udaje się na ambonę. Jeżeli okoliczności za tym przemawiają, towarzyszą mu ministranci z kadzidłem i ze świecami na ambonę, kapłan mówi:

K. Pan z wami.
L. I z duchem twoim.
K. Słowa Ewangelii według świętego N.
L. Chwała Tobie, Panie.

Równocześnie czyni znak krzyża na księdze oraz na czole, ustach i piersi.
Po Ewangelii kapłan mówi:

K. Oto słowo Pańskie.
L. Chwała Tobie, Chryste.

Kapłan całuje księgę, mowiąc cicho:

Niech słowa Ewangelii zgładzą nasze grzechy.

Po homilii wszyscy głoszą wyznanie wiary:

Wierzę w jednego Boga,
Ojca wszechmogącego,
Stworzyciela nieba i ziemi,
wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych.
I w jednego Pana Jezusa Chrystusa,
Syna Bożego Jednorodzonego,

**каб я мог го́дна абвяшча́ць
Тваё Сьвято́е Еванге́льле.**

Пасьля́, у суправаджэ́ньні міністра́нтаў са све́чкамі і, калі прадпі́сана, з кадзі́льніцай ксёндз ідзе́ да амбо́ны і ка́жа:

**К. Гаспо́дзь з ва́мі.
Л. І з ду́хам тваі́м.
К. Чыта́ньне Еванге́льля паво́дле сьвято́га N.
Л. Хва́ла Табе́, Го́спадзі.**

Ксёндз, зрабі́ўшы па́льцам знак кры́жа на кнізе, чале́, ву́снах і грудзя́х, чыта́е Еванге́льле; ско́нчыўшы, ка́жа:

**К. Вось сло́ва Гаспо́дняе.
Л. Хвала́ Табе́, Хры́сьце.**

Ксёндз цалу́е кнігу Еванге́льля і ціха ка́жа:

**Няха́й сло́вы Еванге́льля
згла́дзяць грахі́ на́шы.**

Пасьля́ каза́ньня, у нядзе́лі і вялікія сьвя́ты, быва́е вызна́ньне ве́ры, яко́е гаво́раць усе́:

**Ве́ру ў адзі́нага Бо́га,
Айца́ Ўсемагу́тнага,
Тво́рцы не́ба і зямлі́,
усяго́ ба́чнага і няба́чнага.
І ў адзі́нага Го́спада
Е́зуса Хры́стуса,
Сы́на Бо́жага Адзінаро́днага.**

który z Ojca jest zrodzony przed
wszystkimi wiekami.
Bóg z Boga, światłość ze światłości,
Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego.
Zrodzony, a nie stworzony,
współistotny Ojcu,
a przez Niego wszystko się stało.
On to dla nas, ludzi,
i dla naszego zbawienia
zstąpił z nieba. *(wszyscy pochylają się)*
I za sprawą Ducha Świętego przyjął
ciało z Maryi Dziewicy i stał się
człowiekiem.
Ukrzyżowany również za nas,
pod Poncjuszem Piłatem;
został umęczony i pogrzebany.
I zmartwychwstał dnia trzeciego,
jak oznajmia Pismo.
I wstąpił do nieba,
siedzi po prawicy Ojca.
I powtórnie przyjdzie w chwale
sądzić żywych i umarłych,
a Królestwu Jego nie będzie końca.
Wierzę w Ducha Świętego,
Pana i Ożywiciela,
który od Ojca i Syna pochodzi.
Który z Ojcem i Synem
wspólnie odbiera uwielbienie
i chwałę;
który mówił przez Proroków.

Які ад Айцá нарóджаны
пéрад усíмі вякáмі.
Бог з Бóга, Сьвятлó ад Сьвятлá,
Бог праўдзíвы з Бóга праўдзíвага.
Зрóджаны, а не ствóраны,
адзінасýтны з Айцóм,
праз Якóга ўсё стáла быць.
Ён дзéля нас, людзéй,
і дзéля нáшага збаўлéньня
зышóў з нéба *(усé схіляюцца),*
прыняў цéла за спрáвай
Дýха Сьвятóга
з Дзéвы Марыі і стáўся чалавéкам.
Укрыжавáны за нас
пры Пóнцкім Пілáце;
цярпéў і быў пахавáны.
І на трэці дзень уваскрос
павóдле Пісáньня.
Узышóў на нéба і сядзíць
праварýч Айцá.
І паўтóрна прыйдзе ў хвалé
судзíць жывых і памёрлых
і Ягó Валадáрству не бýдзе канцá.
Вéру ў Дýха Сьвятóга,
Гóспада Жыватвóрчага,
які ад Айцá і Сына пахóдзіць.
Які з Айцóм і Сынам
супóльна адбірáе пакланéньне
і хвалý;
які гаварыў праз Прарóкаў.

**Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostolski Kościół.
Wyznaje jeden chrzest
na odpuszczenie grzechów.
I oczekuję wskrzeszenia umarłych, i życia wiecznego w przyszłym
świecie. Amen.**

MODLITWA POWSZECHNA

LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

Po liturgii słowa rozpoczyna się śpiew na przygotowanie darów.

Ofiarowanie darów.

Kapłan stojąc przy ołtarzu bierze patenę z chlebem, unosi ją nieco nad ołtarzem i mówi:

K. **Błogosławiony jesteś, Panie,
Boże wszechświata,
bo dzięki Twojej hojności
otrzymaliśmy chleb,
owoc ziemi i pracy rąk ludzkich,
który Tobie ofiarujemy,
aby stał się dla nas chlebem życia.**

L. **Błogosławiony jesteś, Boże,
teraz i na wieki.**

Diakon lub kapłan wlewa wino i nieco wody do kielicha mówiąc:

Вéру ў адзíны, сьвяты́, каталíцкі і апо́стальскі Касьцёл.
Прызнаю́ адзíны хрэст для адпушчэ́ньня грахо́ў.
Чака́ю ўваскрашэ́ньня памёрлых, і жыцьця́ вéчнага ў бу́дучым сьвéце.
А́мэн.

МАЛÍТВА ВÉРНЫХ

ЛІТУ́РГІЯ ЭЎХАРЫСТЫ́ЧНАЯ

Пасьля́ Літу́ргіі слóва пачына́ецца сьпеў на прыгатава́ньне даро́ў.

Ахвярава́ньне даро́ў.

Калі няма́ сьпéву, ксёндз, узя́ўшы патэ́ну з хлéбам і падня́ўшы яе крыху́, ка́жа:

К. **Блаславёны Ты, Го́спадзі,**
Бо́жа сусьвéту,
бо, дзя́куючы Тваёй шчо́драсьці,
мы атрыма́лі хлеб, плён зямлí і пра́цы рук людскíх.
Ахвяру́ем Яго́ Табé,
каб ён ста́ўся для нас хлéбам жыцьця́.

Л. **Блаславёны Ты, Бо́жа, цяпéр і навéкі.**

Пасьля́ ўліва́е ў кéліх вінó, крыху́ вады́ і ціха ка́жа:

Przez to misterium wody i wina daj nam Boże,
udział w bóstwie Chrystusa,
który przyjął nasze człowieczeństwo.

Bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

K. Błogosławiony jesteś,
Panie Boże wszechświata,
bo dzięki Twojej hojności
otrzymaliśmy wino
owoc winnego krzewu
i pracy rąk ludzkich,
który Tobie ofiarujemy,
aby stało się dla nas napojem duchowym.

L. Błogosławiony jesteś, Boże,
teraz i na wieki.

Potem kapłan pochylony mówi cicho:

K. Przyjmij nas, Panie,
stojących przed Tobą,
w duchu pokory i z sercem skruszonym;
niech nasza ofiara tak się dzisiaj
dokona przed Tobą, Panie Boże,
aby się Tobie podobała.

**Праз Та́йну злучэ́ньня гэ́тай вады́
і віна́ дай нам, Бо́жа,
удзе́л у бо́стве Хры́стуса,
які́ захаце́ў ста́цца ўдзе́льнікам
на́шага чалаве́цтва.**

Бярэ́ ке́ліх, падыма́е яго́ і ка́жа:

К. **Благаславе́ны Ты,**

К. **Блаславе́ны Ты,
Го́спадзі Бо́жа сусьве́ту,
бо, дзя́куючы Тваёй шчо́драсьці,
мы атрыма́лі віно́,
плод вінагра́днага куста́
і пра́цы рук людскі́х.
Ахвяру́ем яго́ Табе́,
каб яно́ ста́лася для нас
духо́ўным пітво́м.**

Л. **Блаславе́ны Ты, Бо́жа,
цяпе́р і наве́кі.**

По́тым, схілі́ўшыся, ксёндз прадаўжае ціха:

К. **Прымі́ нас, Го́спадзі,
які́я стаі́м пе́рад Табо́ю
ў ду́ху пако́ры і з сэ́рцам скрушлі́вым:
няха́й на́ша ахвя́ра,
яку́ю сёньня справу́ем пе́рад Табо́ю,
Го́спадзі Бо́жа,
бу́дзе Табе́ даспадо́бы.**

Jeżeli okoliczności za tym przemawiają, kapłan okadza dary, po czym diakon lub ministrant może okadzić kapłana i lud. Kapłan stojąc z boku ołtarza myje ręce mówiąc cicho:

**Obmyj mnie, Panie, z mojej winy
i oczyść mnie z grzechu mojego.**

Potem kapłan zwrócony do ludu, mówi:

**Módlcie się,
aby moją i waszą ofiarę
przyjął Bóg, Ojciec wszechmogący.**

L. **Niech Pan przyjmie ofiarę z rąk twoich na cześć i chwałę swojego imienia, a także na pożytek nasz i całego Kościoła świętego.**

Następnie kapłan z rozłożonymi rękami odmawia modlitwę nad darami, po jej ukończeniu wszyscy odpowiadają:

L. **Amen.**

MODLITWA EUCHARYSTYCZNA

K. **Pan z wami.**
L. **I z duchem twoim.**
K. **W górę serca.**
L. **Wznosimy je do Pana.**
K **Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.**
L. **Godne to i sprawiedliwe.**

Калі прадпісана, ксёндз кадзіць дары, а міністрант — ксяндза і людзей. Ксёндз мые рукі, кажучы ціха:

Абмый мяне, Госпадзі, ад віны маёй і ад граху майго ачысьці мяне.

Потым, павярнуўшыся да людзей, кажа ўголас:

Маліцеся, браты і сёстры,
каб мая і ваша ахвяра
была мілай Богу, Айцу Ўсемагутнаму.

Л. **Няхай Гасподзь прыме ахвяру з рук тваіх**
на ўшанаваньне і хвалу імя Свайго,
а таксама на карысьць нам
і ўсяму Касьцёлу Сьвятому.

Ксёндз, расклаўшы рукі, кажа малітву над дарамі, па заканчэнню якой усе адказваюць:

Л. **Амэн.**

МАЛІТВА ЭЎХАРЫСТЫЧНАЯ

К. **Гасподзь з вамі.**
Л. **І з духам тваім.**
К. **Узьнясём сэрцы.**
Л. **Узносім іх да Госпада.**
К. **Падзякуем Госпаду Богу нашаму.**
Л. **Годна і справядліва.**

Kapłan odmawia prefację z rękami rozłożonymi. Przy końcu prefacji składa ręce i razem z wiernymi kończy prefację śpiewając lub głośno mówiąc:

**Święty, Święty, Święty,
Pan Bóg Zastępów.
Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej.
Hosanna na wysokości.
Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie.
Hosanna na wysokości.**

PIERWSZA MODLITWA EUCHARYSTYCZNA KANON RZYMSKI

Kapłan z rozłożonymi rękami mówi:

K. **Ojcze niskończenie dobry,
pokornie Cię błagamy
przez Jezusa Chrystusa,
Twojego Syna, naszego Pana,
abyś przyjął**

robi jeden znak krzyża nad chlebem i kielichem mówiąc:

i pobłogosławił ✝ te święte dary ofiarne.

Ксёндз чытáе альбó сьпявáе адпавéдную Прэфáцыю, канчáючы яе настýпнымі слóвамі рáзам з усімі людзьмі:

**Сьвяты́, Сьвяты́, Сьвяты́,
Гаспóдзь Бог Сабаóт.
Нéба і зямля́ пóўныя
хвалы́ Тваéй.
Гасáнна на вышы́нях.
Блаславёны той,
хто ідзé ў імя́ Гаспóдняе.
Гасáнна на вышы́нях.**

ПÉРШАЯ ЭЎХАРЫСТЫ́ЧНАЯ МАЛÍТВА РЫ́МСКІ КАНОН

Ксёндз, расклáўшы рýкі, кáжа:

К. **Óйча, бяскóнца дóбры,
пакóрна прóсім Цябé,
праз Éзуса Хры́стуса,
Твайгó Сы́на, нáшага Гóспада,
прымí** *(бласлаўля́е хлеб і кéліх)*
**і блаславі ✝ гэ́тыя дары́,
прынашэ́ньні,
гэ́тыя беззагáнныя ахвя́ры.**

Składamy je Tobie przede wszystkim za Twój Święty Kościół powszechny, razem z Twoim Sługą, naszym Papieżem N. i naszym Biskupem N. oraz wszystkimi, którzy wiernie strzegą wiary katolickiej i apostolskiej. Obdarz swój Kościół pokojem i jednością, otaczaj opieką i rządź nim na całej ziemi.

Wspomnienie żyjących.

Pamiętaj, Boże, o swoich sługach i służebnicach N. i N.

kapłan może głośno wymienić tych, za których szczególnie się modli:

i o wszystkich tu zgromadzonych, których wiara i oddanie są Ci znane. Za nich składamy Tobie tę ofiarę uwielbienia, a także oni ją składają i wznoszą swoje modlitwy ku Tobie, Bogu wiecznemu, żywemu i prawdziwemu za siebie oraz za wszystkich swoich bliskich, aby dostąpić odkupienia dusz swoich i osiągnąć zbawienie.

Прынóсім іх найпéрш за Касьцёл Твой сьвяты́, каталíцкі, які́ будзь лáскавы трымáць у супакóі і éднасьці, берагчы́ і кіравáць ім ва ўсім сьвéце, рáзам з слугóю Тваíм нáшым Пáпаю N., Біскупам N. і з усíмі вызнáўцамі каталíцкай і апóстальскай вéры.

Успамін жывы́х

Успóмні, Гóспадзі, слуг і служэ́бніц Тваíх N. і N.

Ксёндз успамінáе па імю жывы́х, тады́ прадаўжáе:

і ўсíх прысýтных,
вéра і аддáнасьць якíх Табé вядóмыя.
За іх прынóсім Табé
гэ́тую ахвя́ру хвалы́,
і яны́ сáмі таксáма ахвярýюць Табé,
вéчнаму, жывóму і праўдзíваму Бóгу,
сваé малíтвы за самíх сябé
і ўсíх сваíх блíзкіх, дзéля збаўлéньня
і адкуплéньня душ сваíх.

Wspomnienie świętych

Zjednoczeni z całym Kościołem,
ze czcią wspominamy najpierw pełną chwały Maryję, zawsze Dziewicę, Matkę Boga i naszego Pana Jezusa Chrystusa, a także świętego Józefa, Oblubieńca Najświętszej Dziewicy, oraz Twoich świętych Apostołów i Męczenników:
Piotra i Pawła, Andrzeja,
(Jakuba, Jana,
Tomasza, Jakuba, Filipa,
Bartłomieja, Mateusza,
Szymona i Tadeusza,
Linusa, Kleta,
Klemensa, Sykstusa,
Kornieliusza, Cypriana,
Wawrzyńca, Chryzogona,
Jana i Pawła,
Kosmę i Damiana)
i wszystkich Twoich świętych.
Przez ich zasługi i modlitwy otaczaj nas we wszystkim swoją przemożną opieką.
(Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.)

Kapłan z rozłożonymi rękami mówi.

Boże, przyjmij łaskawie tę Ofiarę od nas,

Успамін сьвятых

**Рáзам з усім Касьцёлам,
найпéрш з пашáнаю ўспамінáем
праслáўленую
Найсьвяцéйшую Дзéву Марыю,
Мáці Гóспада і Бóга нáшага
Ёзуса Хрыстуса,
таксáма сьвятóга Юзэфа,
Сужóнка Найсьвяцéйшай Дзéвы,
а з імі Тваíх сьвятых Апóсталаў
і Мýчанікаў:
Пятрá і Пáўла, Андрэя,
(Якýба, Яна,
Тóмаша, Якýба, Пілíпа,
Баўтрамéя, Мацьвéя,
Тадэвуша, Сымóна, Ліна, Клéта,
Клемéнта, Сыкста,
Карнэлія, Цыпрыяна,
Лаўрэна, Хрызагóна,
Яна і Пáўла, Касмý і Дзямяна)
і ўсіх сьвятых Тваíх.
Дзéля іх заслýгаў і прóсьбаў
аслані нас Сваёй апéкай.
(Праз Хрыстуса, Гóспада нáшага.
Áмэн.)**

Працягнуўшы рýкі над ахвяравáнымі дарáмі, ксёндз прадаўжáе:

**Прóсім Цябé, Бóжа,
прымі ласкава гэтую ахвяру ад нас,**

sług Twoich, i całego ludu Twego. Napełnij nasze życie swoim pokojem, zachowaj nas od wiecznego potępienia i dołącz do grona swoich wybranych.

Składa ręce

(Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.)

Trzymając ręce wyciągnięte nad darami, mówi:

Prosimy Cię Boże,
uświęć tę Ofiarę pełnią swojego błogosławieństwa,
mocą Twojego Ducha uczyń ją doskonałą i miłą sobie,
aby się stała dla nas Ciałem i Krwią Twojego umiłowanego Syna,
naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Składa ręce

W formułach, które następują, słowa Chrystusa należy wymawiać starannie i wyraźnie, bo tego wymaga ich znaczenie.

ON TO W DZIEŃ PRZED MĘKĄ

bierze chleb, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

WZIĄŁ CHLEB W SWOJE ŚWIĘTE
I CZCIGODNE RĘCE,
PODNIÓSŁ OCZY KU NIEBU,

слуг Тваі́х, і ад усяго́ наро́ду Тваго́, захава́й нас ад ве́чнай загу́бы і далучы́ да Тваі́х выбра́ньнікаў.

Склада́е ру́кі

(Праз Хры́стуса, Го́спада на́шага. Амэн.)

Трыма́ючы ру́кі над ахвярава́нымі дара́мі, ксёндз прадаўжа́е:

**Про́сім Цябе́, Бо́жа,
асьвяці́ гэ́тую ахвя́ру паўнато́й
Тваго́ блаславе́ньня,
мо́цай Ду́ха Тваго́, учыні́ яе́
дасканалай і мі́лай сабе́,
каб ста́лася для нас Це́лам
і Крывёю
Тваго́ наймілейшага Сы́на,
на́шага Го́спада Е́зуса Хры́стуса.**

Склада́е ру́кі і паво́лі, выра́зна, з належнай пашанаю гаво́рыць:

НАПЯРЭ́ДАДНІ МУ́КІ

Бярэ́ хлеб і, падня́ўшы яго́ крыху́ над алтаро́м, прадаўжа́е:

**УЗЯ́Ў ХЛЕБ У СВАЕ́ СЬВЯТЫ́Я
І БЯЗЬВІ́ННЫЯ РУ́КІ
І, ПАДНЯ́ЎШЫ ВО́ЧЫ Ў НЕ́БА,**

podnosi oczy

DO CIEBIE, BOGA, SWOJEGO OJCA WSZECHMOGĄCEGO,
I DZIĘKI TOBIE SKŁADAJĄC,
BŁOGOSŁAWIŁ,
ŁAMAŁ
I ROZDAWAŁ SWOIM UCZNIOM, MÓWIĄC:

lekko się pochyla

BIERZCIE I JEDZCIE Z TEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE, KTÓRE ZA WAS BĘDZIE WYDANE.

Ukazuje ludowi konsekrowaną Hostię, składa ją na patenie i przyklęka,. Następnie mówi:

PODOBNIE PO WIECZERZY

Bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

WZIĄŁ TEN PRZESŁAWNY KIELICH
W SWOJE ŚWIĘTE I CZCIGODNE RĘCE,
PONOWNIE DZIĘKI TOBIE SKŁADAJĄC, BŁOGOSŁAWIŁ
I PODAŁ SWOIM UCZNIOM, MÓWIĄC:

падымáе вóчы

ДА ЦЯБÉ, БÓЖА,
ÓЙЧА ЎСЕМАГЎТНЫ,
ПАДЗЯ́КУ ТАБÉ СКЛАДÁЮЧЫ,
БЛАСЛÁВІЎ,
ЛАМÁЎ І ПАДÁЎ
СВАІ́М ВЎЧНЯМ, КÁЖУЧЫ:

схіля́ецца крыхý:

БЯРЫ́ЦЕ І ÉШЦЕ З ГЭ́ТАГА ЎСÉ,
БО ГЭ́ТА ЁСЬЦЬ ЦÉЛА МАЁ,
ЯКÓЕ ЗА ВАС ДАЕ́ЦЦА.

Пакансэкравáную Гóстыю, падня́ўшы, пакáзвае лю́дзям і зноў кладзé на патэ́ну, уклéнчыўшы, кáжа:

ПОДÓБНЫМ СПÓСАБАМ,
ПА ВЯЧЭ́РЫ

Бярэ́ кéліх, крыхý ўзнімáе ягó над ахвя́рнікам і прадаўжáе:

ЁН УЗЯ́Ў І ГЭ́ТЫ ПАЧЭ́СНЫ КÉЛІХ
У СВАЁ СЬВЯТЫ́Я І БЯЗЬВІ́ННЫЯ
РЎКІ,
ЗНÓЎ ТАБÉ ПАДЗЯ́КУ
СКЛАДÁЮЧЫ, БЛАСЛÁВІЎ
І ПАДÁЎ СВАІ́М ВЎЧНЯМ,
КÁЖУЧЫ:

2 Зак. 649

lekko się pochyla

**BIERZCIE I PIJCIE Z NIEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ
NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA,
KTÓRA ZA WAS I ZA WIELU BĘDZIE WYLANA
NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.
TO CZYŃCIE NA MOJĄ PAMIĄTKĘ**

Ukazuje ludowi kielich, stawia go na korporale i przyklęka. Następnie mówi:

K. Oto wielka tajemnica wiary.
L. Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale.

Następnie z rozłożonymi rękami kapłan mówi:

**K. Boże Ojcze, my, Twoi słudzy, oraz lud Twój święty,
wspominając błogosławioną mękę, zmartwychwstanie
oraz chwalebne wniebowstąpienie Twojego Syna,
naszego Pana Jezusa Chrystusa,**

крыху схіляецца

**БЯРЫЦЕ І ПІЙЦЕ ЗЬ ЯГО ЎСЕ:
ГЭТА ЁСЬЦЬ КЕЛІХ КРЫВІ МАЁЙ
НОВАГА І ВЕЧНАГА ЗАПАВЕТУ,
ЯКАЯ ПРАЛІЕЦЦА ЗА ВАС
І ЗА МНОГІХ
ДЗЕЛЯ АДПУШЧЭНЬНЯ ГРАХОЎ.
РАБІЦЕ ГЭТА НА МАЮ ПАМЯЦЬ.**

Падняўшы, паказвае келіх людзям, зноў ставіць на карпарал і з пашанай прыкленчвае, потым кажа:

**К. Вось вялікая таямніца веры.
Л. Абвяшчаем сьмерць Тваю,
Госпадзі,
вызнаём Тваё ўваскрашэньне
і чакаем Твайго прыйсьця ў хвале.**

Пасьля, расклаўшы рукі, ксёндз кажа:

**К. Божа, Ойча, мы, слугі Твае,
і ўвесь люд Твой сьвяты,
успамінаючы сьвятую муку,
уваскрашэньне
з памерших, а таксама хвалебнае
ўшэсьце на неба Езуса Хрыстуса,
Сына Твайго, Госпада нашага,**

składamy Twojemu Najwyższemu majestatowi
z otrzymanych od Ciebie darów:
Ofiarę czystą, świętą i doskonałą,
Chleb święty życia wiecznego
i Kielich wiekuistego zbawienia.
Racz wejrzeć na nie z miłością i łaskawie przyjąć,
podobnie jak przyjąłeś dary swojego sługi, sprawiedliwego Abla,
i ofiarę naszego Patryarchy Abrahama,
oraz tę ofiarę,
którą Ci złożył najwyższy Twój kapłan Melchizedek,
jako zapowiedź Ofiary doskonałej.

Kapłan pochyla się i ze złożonymi rękami mówi:

Pokornie Cię błagamy,
wszechmogący Boże,
niech Twój święty Anioł zaniesie tę Ofiarę na ołtarz w niebie
przed oblicze Boskiego majestatu Twego,
abyśmy przyjmując z tego ołtarza Najświętsze Ciało i Krew
Twojego Syna

складáем Найсьвяцéйшай
Вéлічы Тваёй
з атрыманых ад Цябé дарóў:
Ахвяру чы́стую, сьвятýю
і дасканáлую.
Хлеб сьвяты́ жыцьця́ вéчнага
і Кéліх вéчнага збаўлéньня.
Узглянь на іх спагáдліва
і міласьціва і прымí іх ласкáва,
як ласкáва Ты прыняў дары́ слугí
Твайгó, справядлíвага Áбеля,
і ахвяру патрыярха нáшага
Абрагáма,
і прынашэ́ньне, якóе ўчыніў Табé
найвышэ́йшы сьвятáр Твóй
Мельхíсэдэк
як прадказáньне дасканáлай ахвяры.

Схіліўшыся і скла́ўшы ру́кі, прадаўжáе:

Пакóрна мóлім Цябé,
Усемагýтны Бóжа,
загадáй сьвятóму Анёлу Тваймý
занéсьці гэ́тую ахвяру
на ахвярнік Твóй нябéсны
пéрад аблíчча вéлічы Тваёй Бóжай,
каб, прыняўшы з гэ́тага ахвярніка
Найсьвяцéйшае Цéла
і Крóў Сы́на Твайгó,

Prostuje się i żegna, mówiąc:

otrzymali obfite błogosławieństwo i łaskę.

Składa ręce.

(Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.)

Z rozłożonymi rękami mówi:

Pamiętaj, Boże, o swoich sługach i służebnicach N i N,
którzy przed nami odeszli ze znakiem wiary i śpią w pokoju.

Składa ręce i przez chwilę modli się za zmarłych. Następnie rozłożywszy ręce, mówi:

Błagamy Cię, daj tym zmarłym
oraz wszystkim spoczywającym
w Chrystusie udział w Twojej radości,
światłości i pokoju.

Składa ręce.

(Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.)

Prawą ręką uderza się w piersi i mówi:

Również nam,
Twoim grzesznym sługom,

rozłożywszy ręce, mówi:

ufającym w Twoje miłosierdzie,

Выпрастоўваецца і жагнаецца са словамі:

атрымалі шчодрае блаславеньне і ласку.

Складае рукі.

(Праз Хрыстуса, Госпада нашага. Амэн.)

Расклаўшы рукі, кажа:

Памятай таксама, Госпадзі,
пра слуг і служэбніц Тваіх N. і N.,
якія раней за нас у веры адышлі
і сьпяць у супакоі.

Склаўшы рукі, успамінае ціха па імю памёрлых; пасьля, расклаўшы рукі, прадаўжае:

Прымі іх, Госпадзі, і ўсіх,
што памёрлі ў еднасьці з Хрыстусам,
у краіну радасьці, сьвятла
і супакою.

Складае рукі:

(Праз Хрыстуса, Госпада нашага. Амэн.)

Б'е сябе правай рукой у грудзі:

Таксама і нам, грэшным слугам Тваім,

Расклаўшы рукі, кажа:

што спадзяюцца
на вялікую міласэрнасьць Тваю,

daj udział we wspólnocie z Twoimi
świętymi Apostołami
i Męczennikami:
Janem Chrzcicielem, Szczepanem,
Maciejem, Barnabą,
(Ignacym, Aleksandrem,
Marcelinem, Piotrem,
Felicytą, Perpetuą,
Agatą, Łucją,
Agnieszką, Cecylią, Anastazją)
i wszystkimi Twoimi świętymi.
Prosimy Cię, dopuść nas do ich grona,
nie z powodu naszych zasług,
lecz dzięki Twojemu przebaczeniu.

Składa ręce i mówi:

Przez Chrystusa, naszego Pana,
przez którego, Boże,
wszystkie te dobra,
ustawicznie stwarzasz, uświęcasz, ożywiasz,
błogosławisz i nam ich udzielasz.

Kapłan bierze patenę z Hostią oraz kielich i, podnosząc je, mówi:

Przez Chrystusa, z Chrystusem
i w Chrystusie,
Tobie, Boże, Ojcze wszechmogący,
w jedności Ducha Świętego,
wszelka cześć i chwała,
przez wszystkie wieki wieków.

**дáй удзéл са сьвятыми
Тваíмі Апóсталамі
і Мýчанікамі:
Я́нам Хрысьціцелям,
Сьцяпáнам, Мацеем, Барнáбай
(Ігнáтам, Аляксáндрам,
Марцэлíнам, Пятрóм,
Фэліцыяй, Пэрпэ́туай,
Агáтай, Лю́цыяй,
Агнéшкай, Цэцы́ліяй, Анастáзыяй)
і з усíмі сьвяты́мі Тваíмі;
прымí, прóсім, і нас
у іх супóльнасьць,
не дзéля нáшых заслýг,
але дзéля Твайгó прабáчэньня.**

Склáдае рýкі.

**Праз Хры́стуса, Гóспада нáшага,
праз катóрага, Бóжа,
твóрыш гэ́тыя ўсé дабрóты,
асьвячáеш, ажыўля́еш,
бласлаўля́еш і даéш нам.**

Ксёндз, падня́ўшы патэ́ну з Гóстыяй і кéліх, кáжа:

**Праз Хры́стуса, з Хры́стусам
і ў Хры́стусе,
Табé, Бóжа, Óйча Ўсемагýтны,
у адзíнстве Дýха Сьвятóга,
уся́ пашáна і хвалá
праз усе вéкі вякóў.**

L. Amen

Obrzędy Komunii św. (str. 80)

DRUGA MODLITWA EUCHARYSTYCZNA

K. Pan z wami.
L. I z duchem twoim.
K. W górę serca.
L. Wznosimy je do Pana.
K. Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.
L. Godne to i sprawiedliwe.

K. Zaprawdę, godne to
i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne,
abyśmy Tobie, Ojcze święty,
zawsze i wszędzie składali
dziękczynienie
przez umiłowanego Syna Twojego,
Jezusa Chrystusa.
On jest Słowem Twoim,
przez które wszystko stworzyłeś,
Jego nam zesłałeś jako Zbawiciela
i Odkupiciela,
który stał się człowiekiem za sprawą
Ducha Świętego
i narodził się z Dziewicy.
On spełniając Twoją wolę,
nabył dla Ciebie lud święty,

Л. Áмэн.

Далéй ідзé абрáд Камýніі сьвятóй (с. 81).

ДРУГÁЯ ЭЎХАРЫСТЫ́ЧНАЯ МАЛІ́ТВА

К. **Гаспóдзь з вáмі.**
Л. **І з дýхам тваíм.**
К. **Узьнясéм сэ́рцы.**
Л. **Узнóсім іх да Гóспада.**
К. **Падзя́куем Гóспаду Бóгу нáшаму.**
Л. **Гóдна і справядлíва.**

К. **Сапраўды́, гóдна і справядлíва,**
патрэ́бна і збавéнна,
заўсёды і ўсю́ды складáць
падзя́ку Табé, Сьвяты́ Óйча,
праз Сы́на Твайгó Наймілéйшага,
Éзуса Хры́стуса.
Ён ёсьць Слóва Твай,
праз Якóе Ты ўсё ствары́ў,
і Якóга паслáў нам як Збавíцеля
і Адкупíцеля,
учалавéчанага ад Дýха Сьвятóга,
і нарóджанага ад Дзéвы Мары́і.
Ён, выкóнваючы Тваю́ вóлю
і прыгатавáўшы Табé нарóд сьвяты́,

gdy wyciągnął swoje ręce na krzyżu,
aby śmierć pokonać i objawić
moc Zmartwychwstania.
Dlatego z Aniołami
i wszystkimi Świętymi
głosimy Twoją chwałę razem z nimi
wołając:
Święty, Święty, Święty,
Pan Bóg Zastępów.
Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej.
Hosanna na wysokości.
Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie.
Hosanna na wysokości.

Kapłan z rozłożonymi rękami mówi:

Zaprawdę, Święty jesteś, Boże,
źródło wszelkiej świętości.

Kapłan składa ręce i trzymając je wyciągnięte nad darami mówi:

Uświęć te dary
mocą Twojego Ducha

Składa ręce i robi jeden znak krzyża nad chlebem i kielichem mówiąc:

aby stały się dla nas Ciałem + i Krwią naszego Pana Jezusa Chrystusa.

ON TO, GDY DOBROWOLNIE
WYDAŁ SIĘ NA MĘKĘ,

**распасьцёр ру́кі на кры́жы,
каб сьмерць перамагчы́
і абвясьціць уваскрашэ́ньне.
Таму́ і мы з анёламі
і з усі́мі Сьвяты́мі хва́лім Цябе́,
у адзі́н го́лас ускліка́ючы:
Сьвяты́, Сьвяты́, Сьвяты́,
Гаспо́дзь Бог Саба́от.
Не́ба і зямля́ по́ўныя хва́лы Тва́ёй.
Аса́нна на вышы́нях.
Блаславе́ны той,
хто ідзе́ ў імя́ Гаспо́дняе.
Аса́нна на вышы́нях.**

Раскла́ўшы ру́кі, ксёндз прадаўжа́е:

**Сапра́ўды, Сьвяты́ Ты, Го́спадзі,
крыні́ца ўся́кай сьвя́тасьці.**

Ксёндз трыма́е ру́кі на́д дара́мі і ка́жа:

**Пасьвяці́, мо́лім, гэ́тыя дары́
мо́цай Духа Твайго́,**

Ро́біць знак кры́жа над хле́бам і ке́ліхам:

каб яны́ ста́ліся Це́лам + і Крывёю Го́спада на́шага Е́зуса Хры́стуса,

ЯКІ́ ДАБРАВО́ЛЬНА ВЫ́ДАЎ СЯБЕ́ НА МУ́КІ,

Bierze chleb, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

WZIĄŁ CHLEB I DZIĘKI TOBIE SKŁADAJĄC ŁAMAŁ
I ROZDAWAŁ SWOIM UCZNIOM, MÓWIĄC:

lekko się pochyla

BIERZCIE I JEDZCIE Z TEGO WSZYSCY.
TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE, KTÓRE ZA WAS BĘDZIE WYDANE.

Ukazuje ludowi konsekrowaną Hostie, składa ją na patenie i przyklęka. Następnie mówi:

PODOBNIE PO WIECZERZY

Bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

WZIĄŁ KIELICH
I PONOWNIE DZIĘKI TOBIE SKŁADAJĄC,
PODAŁ SWOIM UCZNIOM, MÓWIĄC:

lekko się pochyla:

BIERZCIE I PIJCIE Z NIEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA,

Бярэ́ хле́б у ру́кі і, падня́ўшы яго́ крыху́ над алтаро́м, прадаўжа́е:

ЁН УЗЯ́Ў ХЛЕ́Б І, ПАДЗЯ́КУ ТАБЕ́ СКЛАДА́ЮЧЫ, ЛАМА́Ў І ПАДА́Ў СВАІ́М ВУ́ЧНЯМ, КА́ЖУЧЫ:

Крыху схіля́ецца

БЯРЫ́ЦЕ І Е́ШЦЕ З ГЭ́ТАГА ЎСЕ́, БО ГЭ́ТА Е́СЬЦЬ ЦЕ́ЛА МАЁ́, ЯКО́Е ЗА ВАС ДАЕ́ЦЦА.

Пакансэкрава́ную Го́стыю, падня́ўшы, пака́звае лю́дзям і зноў кладзе́ на патэ́ну, укле́нчыўшы; по́тым ка́жа:

ПАДО́БНЫМ СПО́САБАМ, ПА ВЯЧЭ́РЫ

Бярэ́ ке́ліх, крыху́ ўзніма́е яго́ над алтаро́м і прадаўжа́е:

ЁН УЗЯ́Ў КЕ́ЛІХ, ЗНО́Ў ТАБЕ́ ПАДЗЯ́КУ СКЛАДА́ЮЧЫ, ПАДА́Ў СВАІ́М ВУ́ЧНЯМ, КА́ЖУЧЫ:

крыху́ схіля́ецца са сло́вамі:

БЯРЫ́ЦЕ І ПІ́ЙЦЕ ЗЬ ЯГО́ ЎСЕ́: ГЭ́ТА Е́СЬЦЬ КЕ́ЛІХ КРЫВІ́ МАЕ́Й НО́ВАГА І ВЕ́ЧНАГА ЗАПАВЕ́ТУ,

KTÓRA ZA WAS I ZA WIELU
BĘDZIE WYLANA
NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.
TO CZYŃCIE NA MOJĄ PAMIĄTKĘ.

Ukazuje ludowi kielich, stawia go na korporale i przyklęka. Następnie mówi:

K. Oto wielka tajemnica wiary.
L. Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu,
wyznajemy Twoje zmartwychwstanie
i oczekujemy Twego przyjścia
w chwale.

Następnie kapłan z rozłożonymi rękami mówi:

K. Wspominając śmierć
i zmartwychwstanie
Twojego Syna,
ofiarujemy Tobie, Boże,
Chleb życia i Kielich zbawienia
i dziękujemy, że nas wybrałeś,
abyśmy stali przed Tobą
i Tobie służyli.
Pokornie błagamy,
aby Duch Święty zjednoczył nas wszystkich,
przyjmujących Ciało i Krew Chrystusa.
Pamiętaj, Boże, o Twoim Kościele na całej ziemi,

**ЯКА́Я ПРАЛІЕ́ЦЦА ЗА ВАС
І ЗА МНО́ГІХ
ДЗЕ́ЛЯ АДПУШЧЭ́НЬНЯ ГРАХО́Ў.
РАБІ́ЦЕ ГЭ́ТА НА МАЮ́ ПА́МЯЦЬ.**

Падня́ўшы, пака́звае ке́ліх лю́дзям, зноў ста́віць на карпара́л і з пашана́й прыкле́нчвае, по́тым ка́жа:

К. Вось вялі́кая таямні́ца ве́ры.
**Л. Абвяшча́ем сьме́рць Тваю́, Го́спадзі,
вызнае́м Тваё ўваскрашэ́ньне
і чака́ем Тваймго́ пры́йсьця ў хвале́.**

Пасьля́, раскла́ўшы ру́кі, ксёндз ка́жа:

**К. Успамінаю́чы Яго́ную сьме́рць
і ўваскрашэньне,
ахвяру́ем Табе́, Го́спадзі,
хлеб жыцьця́
і ке́ліх збаўле́ньня, дзя́куючы,
што ўва́жыў
нас быць го́днымі стая́ць пе́рад Табо́ю
і служы́ць Табе́.
Пако́рна про́сім, каб нас, удзе́льнікаў
ахвя́ры Це́ла і Крыві́ Хрыстусо́вай,
Дух Сьвяты́ злучы́ў у адно́.
Па́мятай, Го́спадзі,
пра Касьцёл Твой на ўсім сьве́це,**

spraw, aby lud Twój wzrastał
w miłości
razem z naszym Papieżem N,
naszym Biskupem N,
oraz całym duchowieństwem.

W mszach ofiarowanych za zmarłych można dodać:

Pamiętaj o Twoim słudze N.
(Twojej służebnicy) N., którego
(którą) (dzisiaj) z tego świata
wezwałeś do siebie.
Spraw aby ten który (ta która)
przez chrzest
został(a) włączony (a) w śmierć
Twojego Syna,
miał (a) również udział
w Jego zmartwychwstaniu.

Pamiętaj także o naszych zmarłych
braciach i siostrach,
którzy zasnęli z nadzieją
zmartwychwstania,
i o wszystkich, którzy w Twojej
łasce odeszli z tego świata.
Dopuść ich do oglądania
Twojej światłości.
Prosimy Cię, zmiłuj się nad nami
wszystkimi
i daj nam udział w życiu wiecznym

зрабі, каб люд Твой
узрастаў у міласьці.
Апякуйся нашым Папаю N.,
нашым Біскупам N.
і ўсім духавенствам.

У імшах за памёрлых можна дадаць:

Памятай пра слугу Твайго
(служэбніцу Тваю) N.,
якога (якую) Ты паклікаў
(сёньня) да Сябе
з гэтага сьвету.
Зрабі, каб той, каторы (тая, каторая)
праз хрышчэньне быў (была)
злучаны (злучана) са сьмерцю
Твайго Сына,
меў (мела) таксама ўдзел у Яго
ўваскрашэньні.

Помні таксама пра братоў
і сёстраў нашых,
якія паснулі ў надзеі ўваскрашэньня,
і для ўсіх памёрлых
май міласэрнасьць.
Дазволь ім аглядаць сьветласьць
аблічча Твайго.
Молім Цябе таксама,
пашкадуй нас усіх
і дай нам удзел у жыцьці вечным

z Najświętszą Bogurodzicą
Dziewicą Maryją,
ze świętymi Apostołami,
(ze świętym N.)
i wszystkimi Swiętymi, którzy w ciągu wieków podobali się Tobie,
abyśmy z nimi wychwalali Ciebie

Składa ręce

przez Twojego Syna,
Jezusa Chrystusa.

Kapłan bierze patenę z Hostią i kielich i podnosząc je, mówi:

Przez Chrystusa, z Chrystusem i
w Chrystusie,
Tobie, Boże, Ojcze wszechmogący,
w jedności Ducha Świętego,
wszelka cześć i chwała,
przez wszystkie wieki wieków.
L. Amen.

Obrzędy Komunii św. (str. 80)

TRZECIA MODLITWA EUCHARYSTYCZNA

Kapłan z rozłożonymi rękami, mówi:

**з Найсьвяцейшай Багародзіцай Дзевай Марыяй,
са сьвятымі Апосталамі
(сьвятым N.)
і усімі Сьвятымі, якія Табе спрадвеку падабаліся,
каб хвалілі і славілі мы Цябе**

Складае рукі.

праз Сына Твайго Ёзуса Хрыстуса.

Ксёндз, падняўшы патэну з Гостыяй і келіх, кажа:

**Праз Хрыстуса, з Хрыстусам
і ў Хрыстусе,
Табе, Божа, Ойча Ўсемагутны,
у адзінстве Духа Сьвятога,
уся пашана і хвала праз усе
векі вякоў.
Л. Амэн.**

Далей ідзе абрад Камуніі сьвятой *(с. 81)*

ТРЭЦЯЯ ЭЎХАРЫСТЫЧНАЯ МАЛІТВА

Ксёндз з распасьцёртымі рукамі кажа:

K. Zaprawdę, święty jesteś Boże,
i słusznie Cię sławi wszelkie stworzenie,
bo przez Jezusa Chrystusa,
Twojego Syna, naszego Pana,
mocą Ducha Świętego ożywiasz
i uświęcasz wszystko
oraz nieustannie gromadzisz lud swój,
aby na całej ziemi
składał Tobie ofiarę czystą.

Kapłan składa ręce i, trzymając je wyciągnięte nad darami, mówi:

Pokornie błagamy Cię, Boże,
uświęć mocą Twojego Ducha te dary,
które przynieśliśmy Tobie,

Składa ręce i robi jeden znak krzyża nad chlebem i kielichem, mówiąc:

aby się stały Ciałem + i Krwią
Twojego Syna, naszego Pana, Jezusa Chrystusa,

składa ręce

który nam nakazał spełniać to misterium.

ON BOWIEM TEJ NOCY,
KTÓREJ BYŁ WYDANY,

bierze chleb, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

К. Сапраўды́ Ты, Гóспадзі, Сьвяты́
і справядлíва слáвіць Цябé
ўсё ствары́ньне.
Праз Сы́на Твайгó, Гóспада нáшага
Éзуса Хры́стуса
мóцай Дýха Сьвятóга ўвéсь сьвéт
ажыўля́еш,
асьвячáеш і не перастаéш
зьбірáць нарóд Сабé,
каб ад усхóду сóнца да захóду
складáў на хвáлу Тваю́
чы́стую ахвя́ру.

Трымáе рýкі над дарáмі і кáжа:

Тамý прóсім Цябé, Бóжа,
мóцай Дýха Сьвятóга пасьвяцí
гэ́тыя дары́, прынéсеныя Табé,

Складáе рýкі, рóбіць знак кры́жа над хлéбам і кéліхам і кáжа:

каб яны́ стáліся Цéлам + і Крывёю
Сы́на Твайгó, Гóспада нáшага
Éзуса Хры́стуса,

Складáе рýкі.

на загáд Якóга гэ́тую таямніцу
сьвяткýем.

ЁН У ТÝЮ НОЧ,
КАЛÍ БЫ́ЎВЫ́ДАДЗЕНЫ,

Бярэ́ хлеб у рýкі і, падня́ўшы ягó крыхý над алтарóм, прадаўжáе:

WZIĄŁ CHLEB I DZIĘKI TOBIE SKŁADAJĄC, BŁOGOSŁAWIŁ, ŁAMAŁ I ROZDAWAŁ SWOIM UCZNIOM, MÓWIĄC:

lekko się pochyla

BIERZCIE I JEDZCIE Z TEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE, KTÓRE ZA WAS BĘDZIE WYDANE.

Ukazuje ludowi konsekrowaną hostie, składa ją na patenie i przyklęka. Następnie mówi:

PODOBNIE PO WIECZERZY

bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

WZIĄŁ KIELICH
I DZIĘKI TOBIE SKŁADAJĄC,
BŁOGOSŁAWIŁ
I PODAŁ SWOIM UCZNIOM
MÓWIĄC:

lekko się pochyla:

BIERZCIE I PIJCIE Z NIEGO
WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI
MOJEJ
NOWEGO I WIECZNEGO
PRZYMIERZA,

УЗЯЎ ХЛЕБ, ПАДЗЯКУ ТАБЕ СКЛАДАЮЧЫ, БЛАСЛАВІЎ, ЛАМАЎ І ПАДАЎ СВАІМ ВУЧНЯМ, КАЖУЧЫ:

Схіляецца крыху.

БЯРЫЦЕ І ЕШЦЕ З ГЭТАГА ЎСЕ, БО ГЭТА ЁСЬЦЬ ЦЕЛА МАЁ, ЯКОЕ ЗА ВАС ДАЕЦЦА.

Пакансэкраваную Гостыю, падняўшы, паказвае людзям і зноў кладзе на патэну, укленчыўшы, потым кажа:

ПАДОБНЫМ СПОСАБАМ, ПА ВЯЧЭРЫ

Бярэ келіх, крыху ўзнімае яго над ахвярнікам і, трымаючы яго так, прадаўжае:

ЁН УЗЯЎ КЕЛІХ, ПАДЗЯКУ ТАБЕ СКЛАДАЮЧЫ, БЛАСЛАВІЎ І ПАДАЎ СВАІМ ВУЧНЯМ, КАЖУЧЫ:

Крыху схіляецца

БЯРЫЦЕ І ПІЙЦЕ ЗЬ ЯГО ЎСЕ: ГЭТА ЁСЬЦЬ КЕЛІХ КРЫВІ МАЁЙ НОВАГА І ВЕЧНАГА ЗАПАВЕТУ,

KTÓRA ZA WAS I ZA WIELU
BĘDZIE WYLANA
NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.
TO CZYŃCIE NA MOJĄ PAMIĄTKĘ.

Ukazuje ludowi kielich, stawia go na korporale i przyklęka. Następnie mówi:

K. Oto wielka tajemnica wiary.
L. Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale.

Następnie kapłan z rozłożonymi rękami mówi:

K. Wspominając, Boże,
zbawczą mękę Twojego Syna,
jak również cudowne Jego zmartwychwstanie
i wniebowstąpienie,
oraz czekając na powtórne Jego przyjście,
składamy Ci wśród dziękczynnych modłów
tę żywą i świętą Ofiarę.
Wejrzyj, prosimy, na Ofiarę Twojego Kościoła,
uznaj, że jest to ta sama Ofiara,
przez którą nas chciałeś pojednać ze sobą.

**ЯКА́Я ПРАЛІЕ́ЦЦА ЗА ВАС
І ЗА МНО́ГІХ
ДЗЕ́ЛЯ АДПУШЧЭ́ННЯ ГРАХО́Ў.
РАБІ́ЦЕ ГЭ́ТА НА МАЮ ПА́МЯЦЬ.**

Падня́ўшы, пака́звае ке́ліх людзям, зноў ста́віць на карпара́л і з паша́най укле́нчвае, по́тым ка́жа:

К. **Вось вялі́кая таямні́ца ве́ры.**
Л. **Абвяшча́ем сьме́рць Тваю́,
Го́спадзі,
вызнаё́м Тваё́ ўваскрашэ́ньне
і чака́ем Твайго́ пры́йсьця ў хвале́.**

Пасьля́, раскла́ўшы ру́кі, ксё́ндз ка́жа:

К. **Успамі́наючы тады́, Го́спадзі,
збаве́нную му́ку таго́ ж Сы́на Твайго́
і Яго́ цудо́ўнае ўваскрашэ́ньне
і ўшэ́сьце ў не́ба,
а такса́ма, чака́ючы Яго́нага
паўто́рнага прышэ́сьця,
з удзя́чнасьцю скла́даем Табе́ гэ́тую
жыву́ю і сьвяту́ю Ахвя́ру.
Глянь, про́сім, на Ахвя́ру
Касьцё́ла Твайго́
і гэ́тага Бара́нка,
ахвярава́ньнем яко́га
Ты хацé́ў быць уміласьці́ўлены.**

Spraw, abyśmy posileni Ciałem
i Krwią Twojego Syna
i napełnieni Duchem Świętym,
stali się jednym Ciałem i jedną
duszą w Chrystusie.
Niech On nas uczyni wiecznym darem
dla Ciebie,
abyśmy otrzymali dziedzictwo
z Twoimi wybranymi,
przede wszystkim z Najświętszą
Dziewicą, Bogurodzicą Maryją,
ze świętymi Apostołami
i Męczennikami
(ze świętym N.)

Wymienia się imię swętego z dnia lub patrona

i wszystkimi Świętymi,
którzy nieustannie orędują za nami
u Ciebie.
Prosimy Cię, Boże,
aby ta Ofiara naszego pojednania
z Tobą
sprowadziła na cały świat pokój
i zbawienie.
Utwierdź w wierze i miłości Twój
Kościół pielgrzymujący na ziemi;
a więc Twojego sługę,
naszego Papieża N.,
naszego Biskupa N.,

Няха́й, пасіленыя Це́лам
і Крыве́ю Сы́на Твайго́
і ажы́ўленыя Ду́хам Сьвяты́м,
ста́немся адны́м це́лам
і адны́м ду́хам у Хры́стусе.
Няха́й Ён Сам учы́ніць нас ве́чным Табе́ да́рам,
каб мы маглі́ асягну́ць спа́дчыну з выбра́ньнікамі Тваі́мі,
пе́рад усі́м з Найсьвяце́йшай Дзе́вай, Багаро́дзіцай Мары́яй,
са сьвяты́мі Апо́сталамі Тваі́мі
і пахва́лы го́днымі Му́чанікамі
(са сьвяты́м N.)

Сьвяты́м дня альбо апекуно́м

з усі́мі сьвяты́мі,
дзе́ля засту́пніцтва які́х
мы спадзяе́мся на Тваю́ дапамо́гу.
Няха́й гэ́тая ахвя́ра прымірэ́ньня прычы́ніцца, про́сім Цябе́, Го́спадзі, да мі́ру на ўсі́м сьве́це
і да збаўле́ньня.
Будзь ла́скаў умацава́ць у ве́ры і любо́ві Касьцёл Твой
вандру́ючы на зямлі́;
ра́зам са слуго́ю Тваі́м
Па́паю N. і на́шым Бі́скупам N.,

wszystkich biskupów świata,
duchowieństwo
i cały lud odkupiony.
Wysłuchaj łaskawie modlitwy
zgromadzonych tutaj wiernych,
którzy z Twojej łaski stoją przed Tobą.
W miłosierdziu swoim, o dobry Ojcze,
zjednocz ze sobą wszystkie swoje dzieci, rozproszone po całym świecie.
Przyjmij do swojego Królestwa
naszych zmarłych braci i siostry
oraz wszystkich,
którzy w Twojej łasce odeszli
z tego świata.
Ufamy, że razem z nimi będziemy
się tam wiecznie radować
Twoją chwałą

Składa ręce

przez naszego Pana Jezusa
Chrystusa,
przez którego obdarzasz świat
wszelkimi dobrami.
L. Amen.

Kapłan bierze patenę z hostią i kielich i, podnosząc je, mówi:

Przez Chrystusa, z Chrystusem
i w Chrystusie
Tobie, Boże, Ojcze wszechmogący,
w jedności Ducha Świętego,

з усімі біскупамі,
і ўсім духавéнствам,
з усім нарóдам, Табóю адкýпленым.
Будзь міласьцíвы на прóсьбы
гэтай духóўнай сям'í,
якáя з Тваéй лáскі стаíць пéрад
Табóю.
Міласэ́рны Óйча, збяры́ да Сябé з
лáскі Сваéй усíх расьсéяных па
сьвéце дзяцéй Тваíх і злучы́ іх у аднó.
Таксáма братóў і сёстраў
нáшых памéрлых і ўсíх, што ў лáсцы
Тваéй адышлí з гэтага сьвéту,
ласкáва прымí ў Валадáрства Тваё,
якóе спадзяéмся атрымáць, каб вéчна
і рáзам цéшыцца хвáлай Тваéй

Складáе рýкі

праз Éзуса Хры́стуса,
Гóспада нáшага,
праз якóга надзяляéш сьвéт
усякім дабрóм.
Л. **Áмэн.**

Ксёндз, падняўшы патэну з Гóстыяй і кéліх, кáжа:

Праз Хры́стуса, з Хры́стусам
і ў Хры́стусе,
Табé, Бóжа, Óйча Ўсемагýтны,
у адзíнстве Дýха Сьвятóга,

wszelka cześć i chwała,
przez wszystkie wieki wieków.
L. Amen.

Obrzędy Komunii św. (str. 80)

CZWARTA MODLITWA EUCHARYSTYCZNA

K. Pan z wami.
L. I z duchem twoim.
K. W górę serca.
L. Wznosimy je do Pana.
K. Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.
L. Godne to i sprawiedliwe.

Zaprawdę, godne to jest,
abyśmy Tobie składali dziękczynienie,
i sprawiedliwe,
abyśmy Ciebie wychwalali,
Ojcze święty,
albowiem Ty jeden
jesteś Bogiem żywym i prawdziwym,
Ty jesteś przedwieczny
i trwasz na wieki
mieszkając w niedostępnej światłości.
Tylko Ty, Boże, jesteś dobry
i jako jedyne źródło życia
powołałeś wszystko do istnienia,
aby napełnić swoje stworzenia
dobrami i wiele z nich uszczęśliwić

уся пашáна і хвáла
праз усé вéкі вякóў.
Л. **Áмэн.**

Далéй ідзé абрáд Камýніі сьвятóй (с. 81)

ЧАЦВЕРТАЯ ЭЎХАРЫСТЫЧНАЯ МАЛІТВА

К. **Гаспóдзь з вáмі.**
Л. **І з дýхам тваíм.**
К. **Узьнясём сэ́рцы.**
Л. **Узнóсім іх да Гóспада.**
К. **Падзя́куем Гóспаду Бóгу нáшаму.**
Л. **Гóдна і справядлíва.**
Сапраўды́, гóдна складáць
падзя́ку Табé
і справядлíва слáвіць Цябé,
Сьвяты́ Óйча, бо Ты наш
Бог жывы́ і праўдзíвы,
Ты спакóн вякóў і векавéчны,
пражывáеш у недастýпным сьвятлé.
Тóлькі Ты, Бóжа, дóбры
і як адзíная крынíца жыцьця́,
паклíкаў усё да існавáньня,
каб напóўніць
сваé ствара́ньні дабрáмі
і мнóга з іх ушчасьлíвіць

3. Зак. 649

jasnością Twojej chwały.
Stoją więc przed Tobą niezliczone zastępy Aniołów,
którzy służą Tobie dniem i nocą,
a wpatrzeni w chwałę
Twojego Oblicza
nieustannie cześć Tobie oddają.
Łącząc się z nimi,
razem z całym stworzeniem,
które jest pod niebem
i wielbi Cię przez nasze usta,
z radością wysławiamy Twoje imię, wołając:

Święty, Święty, Święty,
Pan Bóg Zastępów.
Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej.
Hosanna na wysokości.
Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie.
Hosanna na wysokości.

Kapłan z rozłożonymi rękami mówi:

Wysławiamy Cię, Ojcze święty,
bo jesteś wielki i wszystkie stworzenia
głoszą Twoją mądrość
i miłość. Ty stworzyłeś człowieka na swoje podobieństwo

я́снасьцю Тваё́й хвалы́. Днё́м і но́ччу стая́ць пе́рад Табо́ю незліčо́ныя хо́ры Анё́лаў, слу́жачы Табе́. Захапля́юцца яны хва́лай аблі́чча Твайго́ і безупы́нку Цябе́ сла́вяць. З і́мі ж і мы і ўся́кае паднябе́снае ствары́эньне з пахва́лай у захапле́ньні сла́вім і́мя Тваё, сьпява́ючы:

Сьвяты́, Сьвяты́, Сьвяты́,
Гаспо́дзь Бог Сабао́т.
Не́ба і зямля́ по́ўныя хва́лы Тваё́й.
Габа́нна на вышы́нях.
Бласлаўё́ны той, хто ідзе́
ў імя́ Гаспо́дняе.
Гаса́нна на вышы́нях.

Раскла́ўшы ру́кі, ксёндз прадаўжа́е:

Сла́вім Цябе́, Сьвяты́ О́йча,
бо магу́тны Ты і ўсё́ ствары́ў
праму́дра з любо́ўю.
Ствары́ў чалаве́ка
на падабе́нства Сваё́

i powierzyłeś mu cały świat,
aby służąc Tobie samemu
jako Stwórcy,
rządził wszelkim stworzeniem.
A gdy człowiek przez
nieposłuszeństwo
utracił Twoją przyjaźń,
nie pozostawiłeś go pod władzą
śmierci.
W miłosierdziu swoim pośpieszyłeś
z pomocą wszystkim ludziom,
aby Ciebie szukali i znaleźli.
Wielokrotnie zawierałeś przymierze
z ludźmi
i pouczałeś ich przez Proroków,
aby oczekiwali zbawienia.
Ojcze święty, tak umiłowałeś świat,
że gdy nadeszła pełnia czasów
zesłałeś nam swojego Jednorodzonego
Syna, aby nas zbawił.
On to za sprawą Ducha Świętego
stał się człowiekiem,
narodził się z Maryi Dziewicy
i był do nas podobny we wszystkim
oprócz grzechu.
Ubogim głosił dobrą nowinę
o zbawieniu,
jeńcom wyzwolenie,
a smutnym radość.

і даручы́ў яму́ ў апе́ку ўве́сь сьве́т,
каб, слу́жачы Табе́, адзі́наму Тво́рцу,
валада́рыў усі́мі тво́рамі.
А калі́, праз непаслухмя́насьць,
стра́ціў ён ла́ску Тваю́ ў Цябе́,
не пакі́нуў Ты яго́ пад ула́даю
сьме́рці.
Усі́м вось у міласэ́рнасьці прыхо́дзіш
на дапамо́гу,
каб усе, шука́ючы цябе́, знахо́дзілі.
Мно́га разо́ў Ты прымі́раўся
з людзьмі́
і праз праро́каў напаміна́ў ім,
каб чака́лі збаўле́ньня.
Ты так умілава́ў сьве́т,
О́йча сьвяты́,
што, калі́ надышо́ў час,
пасла́ў Сы́на Твайго́ Адзінаро́днага,
Збаві́целя.
Ён, пача́ты з Ду́ха Сьвято́га,
наро́джаны з Дзе́вы Мары́і,
прабыва́ў памі́ж нас
у чалаве́чым це́ле,
падо́бны быў да нас ва ўсі́м
апрача́ граху́.
Абвяшча́ў збаўле́ньне ўбо́гім,
пало́нным — вызвале́ньне,
су́мным — ра́дасьць.

Aby wypełnić Twoje postanowienie,
wydał się na śmierć krzyżową,
a zmartwychwstając zwyciężył śmierć
i odnowił życie.
Abyśmy żyli już nie dla siebie,
ale dla Chrystusa, który za nas umarł
i zmartwychwstał,
zesłał On od Ciebie, Ojcze,
jako pierwszy dar dla wierzących,
Ducha Świętego,
który dalej prowadzi Jego dzieło
na świecie
i dopełnia wszelkiego uświęcenia.

Kapłan składa ręce i trzymając je wyciągnięte nad darami, mówi:

Prosimy Cię Boże, niech Duch Święty
uświęci te dary,

Składa ręce i robi jeden znak krzyża nad chlebem i kielichem, mówiąc:

aby się stały Ciałem + i Krwią naszego Pana Jezusa Chrystusa

Składa ręce:

dla spełnienia tego wielkiego
misterium,
które On nam zostawił
jako znak wiecznego przymierza.

Каб спóўніць вóлю Тваю́,
вы́даў Сябé
на сьмéрць, а ўваскрашэ́ньнем
з памёрлых
зьнішчыў сьмéрць і аднавíў жыцьцё.
А каб не жылі бóльш
для сябé самíх,
а для Тагó, Хто за нас памёр
і ўваскрóс,
як пéршы дар для тых, што вéрацць,
Ён паслáў ад Цябé, Óйча,
Дýха Сьвятóга,
які б завéршыў дзéйнасьць Ягóную
на сьвéце
і ўдасканáліў яго сьвя́тасьцю.

Трымáе рýкі над дарáмі і кáжа:

Тамý прóсім Цябé, Гóспадзі,
каб той жа Дух Сьвяты́
пасьвяціў гэтыя дары́.

Складáе рýкі і рóбіць знак крыжа над хлéбам і вінóм, гавóрачы:

Няхáй бýдуць яны́ Цéлам + і Крывёю Гóспада нáшага Éзуса Хры́стуса.

Складáе рýкі:

Адпраўля́ць гэтую вялíкую таямніцу
даручы́ў Ён нам
на вéчнае прымірэ́ньне.

**KIEDY NADESZŁA GODZINA,
ABY JEZUS ZOSTAŁ UWIELBIONY
PRZEZ CIEBIE, OJCZE ŚWIĘTY,
UMIŁOWAWSZY SWOICH,
KTÓRZY BYLI NA ŚWIECIE,
DO KOŃCA ICH UMIŁOWAŁ,
I GDY SPOŻYWALI WIECZERZĘ,**

bierze chleb, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

**WZIĄŁ CHLEB, BŁOGOSŁAWIŁ,
ŁAMAŁ
I ROZDAWAŁ SWOIM UCZNIOM,
MÓWIĄC:**

lekko się pochyla

**BIERZCIE I JEDZCIE Z TEGO
WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE,
KTÓRE ZA WAS BĘDZIE WYDANE.**

Ukazuje ludowi konsekrowaną Hostię, składa ją na patenie i przyklęka. Następnie mówi:

PODOBNIE

bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

КАЛІ́ НАСТА́Ў ЧАС,
КАЛІ́ ПАВІ́НЕН
БЫЎ БЫЦЬ УСЛА́ЎЛЕНЫ ТАБО́Ю,
О́ЙЧА СЬВЯТЫ́,
Ё́ЗУС, ЯКІ́, ПАЛЮБІ́ЎШЫ ТЫХ,
ШТО ЗНАХО́ДЗЯЦЦА
НА СЬВЕ́ЦЕ, ДА КАНЦА́ ПАКАЗА́Ў
МІ́ЛАСЦЬ СВАЮ́,
І ПАДЧА́С ВЯЧЭ́РЫ

Бярэ хлеб і рукі і, падняўшы яго крыху над алтаром, прадаўжае:

УЗЯЎ ХЛЕ́Б, БЛАСЛА́ВІЎ,
ЛАМА́Ў
І ПАДА́Ў СВАІ́М ВУ́ЧНЯМ,
КА́ЖУЧЫ:

Схіляецца крыху

БЯРЫ́ЦЕ І Ё́ШЦЕ З ГЭ́ТАГА ЎСЕ́,
БО ГЭ́ТА Ё́СЬЦЬ ЦЕ́ЛА МАЁ́,
ЯКО́Е ЗА ВАС ДАЕ́ЦЦА.

Пакансэкраваную Гостыю, падняўшы, паказвае людзям і зноў кладзе на патэну укленчыўшы, потым кажа.

ПАДО́БНЫМ СПО́САБАМ,
ПА ВЯЧЭ́РЫ

Бярэ келіх, крыху ўзнімае яго над алтаром, прадаўжае:

WZIĄŁ KIELICH NAPEŁNIONY WINEM,
DZIĘKI SKŁADAŁ I PODAŁ SWOIM UCZNIOM, MÓWIĄC:

lekko się pochyla

BIERZCIE I PIJCIE Z NIEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ
NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA,
KTÓRA ZA WAS I ZA WIELU BĘDZIE WYLANA
NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.
TO CZYŃCIE NA MOJĄ PAMIĄTKĘ.

Ukazuje ludowi kielich, stawia go na korporale i przyklęka. Następnie mówi:

K. **Oto wielka tajemnica wiary.**
L. **Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale.**

Następnie kapłan z rozłożonymi rękami mówi:

**Boże Ojcze,
sprawując teraz pamiątkę naszego odkupienia,**

**ЁН УЗЯ́Ў КЕ́ЛІХ, НАПО́ЎНЕНЫ ВІНО́М,
ПАДЗЯ́КУ ТАБЕ́ СКЛАДА́ЮЧЫ,
ПАДА́Ў СВАІ́М ВУ́ЧНЯМ,
КА́ЖУЧЫ:**

Крыху́ схіля́ецца

**БЯРЫ́ЦЕ І ПІ́ЙЦЕ ЗЬ ЯГО́ ЎСЕ́:
ГЭ́ТА Ё́СЬЦЬ КЕ́ЛІХ КРЫВІ́ МАЁ́Й
НО́ВАГА І ВЕ́ЧНАГА ЗАПАВЕ́ТУ,
ЯКА́Я ПРАЛІЕ́ЦЦА ЗА ВАС
І ЗА МНО́ГІХ
ДЗЕЛЯ АДПУШЧЭ́НЬНЯ ГРАХО́Ў.
РАБІ́ЦЕ ГЭ́ТА НА МАЮ́ ПА́МЯЦЬ.**

Падня́ўшы, пака́звае ке́ліх лю́дзям, зноў ставіць на карпара́л і з паша́най прыкле́нчвае, по́тым ка́жа:

К. **Вось вялі́кая таямні́ца ве́ры.**
Л. **Абвяшча́ем сьмерць Тваю́, Го́спадзі,
вызнаё́м Тваё́ ўваскрашэ́ньне
і чака́ем Твайго́ пры́йсьця ў хвалé.**

Пасьля́, раскла́ўшы ру́кі, ксёндз ка́жа:

**Таму́ і мы, Го́спадзі,
чы́нячы цяпе́р
успамі́н адкупле́ньня на́шага,**

wspominamy śmierć Chrystusa
i Jego zstąpienie do otchłani,
wyznajemy Jego zmartwychwstanie
i wstąpienie do nieba,
a oczekując Jego przyjścia w chwale,
składamy Ci, Boże, Jego Ciało i Krew,
Jako Ofiarę miłą Tobie
i zbawienną dla całego świata.
Wejrzyj, Boże, na Ofiarę,
którą sam dałeś swojemu Kościołowi,
i spraw, aby wszyscy,
którzy będą spożywali
ten sam Chleb i pili z jednego Kielicha,
zostali przez Ducha Świętego złączeni
w jedno ciało
i stali się w Chrystusie żywą ofiarą
ku Twojej chwale.
Pamiętaj, Boże, o wszystkich,
za których składamy tę Ofiarę:
przede wszystkim o Twoim słudze,
naszym Papieżu N..
o naszym Biskupie N..
o wszystkich biskupach
i całym duchowieństwie,
o składających Ofiarę
i tutaj zgromadzonych,
o całym Twoim ludzie
i o wszystkich, którzy szczerym sercem
Ciebie szukają.

успаміна́ем сьме́рць Хры́стуса
і зыхо́д Яго́ да пе́кла,
вызнаём Яго́ ўваскрашэ́ньне
і ўзыхо́д да не́ба і, чака́ючы
Яго́нага пры́йсьця ў хвале́,
прыно́сім Табе́, Бо́жа, Яго́нае
Це́ла і Кро́ў, як мілу́ю Табе́ і
збаве́нную для ўсяго́ сьве́ту Ахвя́ру.
Узглянь, Го́спадзі, на Ахвя́ру,
прыгатава́ную Табо́ю
для Касьцёла Твайго́,
і дай ла́ску, каб усе́
ўдзе́льнікі гэ́тага аднаго́ хле́ба
і ке́ліха з'адна́ліся ў адно́ це́ла
Ду́хам Сьваты́м і ста́ліся жыво́й
ахвя́рай у Хры́стусе на хвалу́ Тваю́.
По́мні таксама, Го́спадзі, пра ўсі́х,
за каго́ мы Табе́ гэ́тую
ахвя́ру склада́ем, сьпярша́
за слугу́ Твайго́ Па́пу на́шага N.
за Бі́скупа на́шага N і за ўсі́х,
што прыно́сяць гэ́тую ахвя́ру, і ўсі́х
прысу́тных, за ўве́сь наро́д
і тых, што Цябе́ шчы́ра шука́юць.

Pamiętaj także o tych,
którzy odeszli z tego świata w pokoju
z Chrystusem,
oraz o wszystkich zmarłych,
których wiarę jedynie Ty znałeś.
O dobry Ojcze, daj nam,
swoim dzieciom,
dziedzictwo życia wiecznego
z Najświętszą Dziewicą,
Bogurodzicą Maryją,
z Apostołami i wszystkimi Świętymi
w Twoim Królestwie,
gdzie z całym stworzeniem
wyzwolonym z grzechu i śmierci,
będziemy Cię chwalić przez naszego
Pana Jezusa Chrystusa,

Składa ręce

przez którego obdarzasz świat
wszelkimi dobrami.

Kapłan bierze patenę z Hostią i kielich i, podnosząc je, mówi:

Przez Chrystusa, z Chrystusem
i w Chrystusie,
Tobie, Boże, Ojcze wszechmogący,
w jedności Ducha Świętego,
wszelka cześć i chwała,
przez wszystkie wieki wieków.

L. Amen.

По́мні таксáма пра тых,
што памёрлі ў супакóі
Хрыстóвым, і ўсíх памёрлых,
вéру якíх Ты адзíн ведáеш.
Нам жа ўсíм, дзéцям Тваíм,
спагáдлівы О́йча, дай быць
удзéльнікамі жыцьця́ вéчнага рáзам
з Найсьвяцéйшай Дзéвай Мары́яй,
Багарóдзіцай,
з Апóсталамі і Сьвяты́мі Тваíмі
ў Валадáрстве Тваíм,
дзе з усíм ствáрэньнем,
вы́зваленым ад грахý і сьмéрці,
бýдзем Цябé слáвіць праз
Хры́стуса, Гóспада нáшага,

Склáдае рýкі

праз якóга ўвéсь сьвéт
надзяля́еш дабрóм.

Ксёндз, падняўшы патэну з Гóстыяй і кéліх, кáжа:

Праз Хры́стуса, з Хры́стусам
і ў Хры́стусе,
Табé, Бóжа, О́йча Ўсемагýтны,
у адзíнстве Дýха Сьвятóга,
уся пашáна і хвáла
праз усé вéкі вякóў.

Л. **А́мэн.**

OBRZĘDY KOMUNII ŚWIĘTEJ

[illegible] złożonymi rękami [illegible]

Módlmy się do Ojca Niebieskiego jak nas nauczył Jezus Chrystus:

[illegible] ręce i razem [illegible]

**Ojcze nasz, któryś jest w niebie,
święć się imię Twoje,
przyjdź Królestwo Twoje,
bądź wola Twoja,
jako w niebie tak i na ziemi.
Chleba naszego powszedniego
daj nam dzisiaj.
I odpuść nam nasze winy,
jako i my odpuszczamy
naszym winowajcom.
I nie wódź nas na pokuszenie,
ale nas zbaw ode złego.**

Z rozłożonymi rękami kapłan mówi dalej:

**Wybaw nas, Panie,
od zła wszelkiego
i obdarz nasze czasy pokojem.
Wspomóż nas w swoim miłosierdziu,
abyśmy zawsze wolni od grzechu
i bezpieczni
od wszelkiego nieszczęścia,**

АБРА́Д СЬВЯТО́Й КАМУ́НІІ

Паста́віўшы патэ́ну і ке́ліх на карпара́л, ксёндз, скла́ўшы ру́кі, ка́жа:

К. **Мо́лімся да А́йца Нябе́снага, як нас наву́чыў Е́зус Хры́стус:**

Ксёндз раскладáе ру́кі і ра́зам з людзьмі ка́жа:

О́йча наш, каторы ёсьць у не́бе,
сьвяты́м будзь імя́ Тваё́,
прыйдзі Валада́рства Тваё́,
будзь во́ля Твая́, як у не́бе,
так і на зя́млі.
Хле́ба на́шага штодзё́ннага
дай нам сё́ньня.
І адпусьці нам грахі на́шы,
як і мы адпуска́ем вінава́тым на́шым.
І не ўводзь нас у спаку́су,
але́ збá́ў нас ад зло́га.

З раскла́дзенымі рука́мі ксёндз ка́жа:

Выба́ў нас, про́сім Цябе́, Го́спадзі,
ад уся́кіх ліхо́цьцяў, дай нам
супако́й у дні на́шыя.
Дапамажы́ нам з міласэ́рнасьці
Тваёй, каб мы былі захава́ныя
ад граху́ і забясьпе́чаныя
ад усяля́кае трыво́гі,

4. Зак. 649

pełni nadziei oczekiwali przyjścia naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

Kapłan składa ręce, lud kończy modlitwę odpowiadając:

L. Bo Twoje jest królestwo
i potęga, i chwała na wieki.

Kapłan z rozłożonymi rękami mówi głośno:

K. Panie Jezu Chryste,
Ty powiedziałeś swoim Apostołom:
Pokój zostawiam wam,
pokój mój wam daję.
Prosimy Cię,
nie zważaj na grzechy nasze,
lecz na wiarę swojego Kościoła
i zgodnie z Twoją wolą
napełniaj go pokojem i doprowadź
do pełnej jedności.

Składa ręce.

Który żyjesz i królujesz
na wieki wieków.

L. Amen.

Kapłan, rozkładając i składając ręce, mówi:

K. Pokój Pański niech zawsze będzie z wami.
L. I z duchem twoim.

са шчасьлíвай надзéяй
чакáлі прыйсьця
Збавíцеля нáшага Éзуса Хрыстуса.

Складáе рýкі, лю́дзі ўгóлас канчáюць малітву:

Л. **Бо Тваё Валадáрства**
і моц, і хвáла на вéкі.

Ксёндз, падняўшы рýкі, мóліцца:

К. **Гóспадзі, Éзу Хрысьце,**
Ты сказáў Апóсталам Тваíм:
Супакóй пакідáю вам,
супакóй мой даю вам.
Прóсім Цябé,
не зважáй на грахí нáшы,
алé на вéру Касьцёла Твайгó
і згóдна з вóляй Тваёй
будзь ласкáвы даць нам супакóй
і éднасьць.

Складáе рýкі

Катóры жывéш і валадáрыш
на вéкі вякóў.

Л. **Áмэн.**

Павярнýўшыся да нарóду, ксёндз кáжа:

К. **Супакóй Гаспóдні (Бóжы)**
няхáй заўсёды бýдзе з вáмі.
Л. **І з дýхам тваíм.**

Następnie, jeżeli okoliczności za tym przemawiają, diakon lub kapłan mówi:

K. **Przekażcie sobie znak pokoju.**

Wszyscy, według miejscowego zwyczaju, okazują sobie wzajemnie pokój i miłość. Następnie kapłan bierze hostię, łamie ją nad pateną i cząstkę wpuszcza do kielicha, mówiąc cicho:

Ciało i Krew Pana naszego
Jezusa Chrystusa,
które łączymy
i będziemy przyjmować,
niech nam pomogą osiągnąć
życie wieczne.

W tym czasie śpiewa się lub mówi:

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, obdarz nas pokojem.

Następnie kapłan, ze złożonymi rękami, mówi cicho:

Panie Jezu Chryste,
Synu Boga żywego,
Ty z woli Ojca,
za współdziałaniem Ducha Świętego,

По́тым, дзе пры́нята, ксёндз ка́жа:

К. Перада́йце сабе́ прывіта́ньне міру.

Усе́ віта́юць адзін аднаго́ зь мірам паво́дле звыча́ю. Ксёндз бярэ́ Го́стыю, ло́міць яе над патэ́най і ча́стку ўклада́е ў ке́ліх, ка́жучы ціха:

Гэ́та злучэ́ньне Це́ла і Крыві́
Го́спада на́шага
Е́зуса Хры́стуса
няха́й бу́дзе нам,
які́я прыма́юць,
на жыцьцё вечнае.

Тым ча́сам лю́дзі сьпява́юць альбо́ гаво́рань уго́лас:

Бара́нак Бо́жы, які́ адпуска́еш грахі́ сьве́ту, зьлі́туйся над на́мі.

Бара́нак Бо́жы, які́ адпуска́еш грахі́ сьве́ту, зьлі́туйся над на́мі.

Бара́нак Бо́жы, які́ адпуска́еш грахі́ сьве́ту, адары́ нас супако́ем.

Ксёндз, склаўшы ру́кі, ціха мо́ліцца:

Го́спадзі, Е́зу Хры́сьце,
Сы́ну Бо́га жыво́га,
Ты з во́лі А́йца,
пры ўдзе́ле Ду́ха Сьвято́га

przez swoją śmierć dałeś życie światu,
wybaw mnie przez to najświętsze Ciało
i Krew Twoją
od wszystkich nieprawości moich
i od wszelkiego zła; spraw także,
abym zawsze zachowywał
Twoje przykazania
i nie dozwól mi nigdy odłączyć się
od Ciebie.

Albo:

Panie Jezu Chryste,
niech przyjęcie Ciała i Krwi Twojej
nie ściągnie na mnie wyroku
potępienia,
lecz dzięki Twemu miłosierdziu niech
mnie chroni oraz skutecznie leczy
moją duszę i ciało.

Kapłan przyklęka, bierze hostię i trzymając ją nieco podniesioną nad pateną, zwrócony do ludu, głośno mówi:

K. Oto Baranek Boży,
który gładzi grzechy świata.
Błogosławieni, którzy zostali wezwani
na Jego ucztę.

Razem z ludem jeden raz dodaje:

Panie, nie jestem godzien,
abyś przyszedł do mnie,

сьмéрцю Свае́ю ажывіў сьвет,
праз гэтае найсьвяцéйшае Цéла
і Крóў Тваю́,
захава́й мяне́ ад усíх правíнаў маíх
і ад усягó благóга,
дай, каб я заўсёды спаўня́ў
за́паведзі Тва́е
і каб нікóлі не адлучы́ўся ад Цябé.

Альбо:

Няха́й прыня́цьце Цéла і Крыві́ Тваёй,
Гóспадзі, Éзу Хры́сьце,
бу́дзе мне не на асуджэ́ньне і загу́бу,
але́ з ла́скі Тваёй паслу́жыць мне
на захава́ньне рóзуму і цéла
і бу́дзе лéкам душы́ маёй.

Ксёндз укле́нчвае, пóтым бярэ́ Гóстыю і, трыма́ючы яе́ над патэ́най, зьвярта́ецца да людзéй і ка́жа ўгóлас:

К. **Гэ́та Бара́нак Бóжы,**
катóры адпуска́е грахí сьвéту.
Бласлаўлёныя паклíканыя на вячэ́ру
Ягóную.

Ра́зам з усімí людзьмí прадаўжа́е:

Гóспадзі, я не ва́рты, каб Ты ўвайшóў
да мяне́,

**ale powiedz tylko słowo,
a będzie uzdrowiona dusza moja.**

Kapłan zwrócony do ołtarza mówi cicho:

Ciało Chrystusa niech mnie strzeże na życie wieczne.

Ze czcią przyjmuje Ciało Chrystusa.

Następnie bierze kielich i mówi cicho:

Krew Chrystusa niech mnie strzeże na życie wieczne.

Ze czcią przyjmuje Krew Chrystusa.
Następnie kapłan bierze patenę lub puszkę, podchodzi do przystępujących do Komunii św. i każdemu ukazuje hostię, mówiąc:

Ciało Chrystusa.

Przystępujący do Komunii św. odpowiada:

Amen.

Po ukończeniu rozdawania Komunii św., kapłan oczyszcza patenę nad kielichem i sam kielich. Podczas oczyszczenia pateny i kielicha mówi cicho:

**Panie, daj nam czystym sercem
przyjąć to, co spożyliśmy ustami,
i dar otrzymany w doczesności
niech się stanie dla nas
lekarstwem na życie wieczne.**

Kapłan może wrócić na miejsce przewodniczenia. Zależnie od okoliczności,

алé скажы́ тóлькі слóва,
і ажывé душá мая́.

Павярнýўшыся да алтарá, ксёндз кáжа ціха:

Цéла Хры́стуса нyхáй захавáе мянé на жыцьцё вéчнае.

І прымаé з пашáнаю Цéла Хры́стуса.

Пóтым бярэ́ кéліх і ціха кáжа:

Кроў Хры́стуса няхáй захавáе мянé на жыцьцё вéчнае.

Прымáе з пашáнаю Кроў Хры́стуса; пóтым бярэ́ чáшу з Камунікáнтамі і раздаé лю́дзям Камýнію сьвятýю, кáжучы:

Цéла Хры́стуса.

Прыступáючы да Камýніі сьвятóй, адкáзвае:

Áмэн.

Пасьля́ Камýніі сьвятóй ксёндз ачышчáе патэ́ну над кéліхам і сам кéліх, абмывáючы ягó. Падчáс ачышчэ́ньня кáжа ціха:

Што вýснамі прыня́лі, Гóспадзі,
няхáй пры́мем чы́стым сэ́рцам,
і атрымáны дар дачэ́сны
няхáй бýдзе нам лякáрствам
на жыццё вéчнае.

Ксёндз вяртáецца да ўслóну, і ён і ўсé лю́дзі мóляцца нéйкі час ціха. Мóжна

można zachować przez jakiś czas święte milczenie albo śpiewać psalm lub pieśń pochwalną. Następnie kapłan stojąc na miejscu przewodniczenia albo przy ołtarzu, mówi:

K. **Módlmy się:**

Jeżeli poprzednio nie było milczenia, wszyscy razem z kapłanem modlą się przez jakiś czas w milczeniu. Potem kapłan z rozłożonymi rękami odmawia modlitwę po Komunii św.; po jej ukończeniu lud odpowiada:

L. **Amen.**

OBRZĘDY ZAKOŃCZENIA

Jeżeli trzeba, można podać ludowi krótkie ogłoszenia. Następnie kapłan, zwrócony do ludu, rozkładając ręce, mówi:

K. **Pan z wami.**
L. **I z duchem twoim.**

Kapłan błogosławi lud, mówiąc:

K. **Niech was błogosławi Bóg Wszechmogący,**
Ojciec i Syn, + i Duch Święty.
L. **Amen.**

Potem diakon lub kapłan, ze złożonymi rękami, zwrócony do ludu, mówi:

K. **Idźcie w pokoju Chrystusa.**
L. **Bogu niech będą dzięki.**

таксама тым часам прачытаць псальм або сьпяваць адпаведную пахвальную песьню. Потым ксёндз кажа:

К. Молімся:

Тут можа быць хвіліна ціхай малітвы, калі яе не было раней. Потым ксёндз раскладае рукі і гаворыць уголас малітву, пасьля якой людзі кажуць:

Л. Амэн.

АБРАД ЗАКАНЧЭНЬНЯ

Калі трэба, тут можна зрабіць кароткія абʼяўленьні. Пасьля ксёндз, павярнуўшыся да людзей і раскла́ўшы рукі, кажа:

К. Гасподзь з вамі.
Л. І з духам тваім.

Ксёндз блаславўляе народ, кажучы:

К. Няхай блаславіць вас Усемагутны Бог, Айцец, і Сын ✠ і Дух Сьвяты.
Л. Амэн.

Павярнуўшыся да людзей, дыякан альбо ксёндз кажа:

К. Ідзіце ў супакоі Хрыстуса.
Л. Дзякуем Госпаду Богу.

DODATEK

MODLITWA PAŃSKA

Ojcze nasz, któryś jest w niebie,
święć się imię Twoje,
przyjdź królestwo Twoje,
bądź wola Twoja,
jako w niebie tak i na ziemi.
Chleba naszego powszedniego
daj nam dzisiaj.
I odpuść nam nasze winy,
jako i my odpuszczamy
naszym winowajcom.
I nie wódź nas na pokuszenie,
ale nas zbaw ode złego.
Amen.

POZDROWIENIE ANIELSKIE

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna;
Pan z Tobą.
Błogosławionaś Ty między
niewiastami,
i błogosławiony owoc żywota Twojego,
Jezus.
Święta Maryjo, Matko Boża,
módl się za nami grzesznymi,
teraz i w godzinę śmierci naszej.
Amen.

ДАДАТАК

МАЛІТВА ГАСПОДНЯЯ

О́йча наш, като́ры ёсьць у не́бе,
сьвяты́м будзь імя́ Тваё,
прыйдзі́ Валада́рства Тваё,
будзь во́ля Твая́ як у не́бе,
так і на зямлі́.
Хле́ба на́шага штодзённага
дай нам сёньня.
І адпусьці́ нам грахі́ на́шы,
як і мы адпуска́ем
вінава́тым на́шым.
І не ўво́дзь нас у спаку́су,
але́ збаў нас ад зло́га.
А́мэн.

АНЕ́ЛЬСКАЕ ПРЫВІТА́НЬНЕ

Віта́й, Мары́я, по́ўная ла́скі;
Гаспо́дзь з Табо́ю.
Блаславёна Ты між жанчы́намі
і блаславёны плод уло́ньня
Твайго́, Е́зус.
Сьвята́я Мары́я, Ма́ці Бо́жая,
малі́ся за нас, грэ́шных,
цяпе́р і ў хвілі́ну сьме́рці на́шай.
А́мэн.

UWIELBIENIE TRÓJCY ŚWIĘTEJ

Chwała Ojcu i Synowi,
i Duchowi Świętemu,
jak była na początku teraz, i zawsze,
i na wieki wieków.
Amen.

SKŁAD APOSTOLSKI

Wierzę w Boga Ojca
Wszechmogącego,
Stworzyciela nieba i ziemi.
I w Jezusa Chrystusa,
Syna Jego Jedynego, Pana naszego,
który się począł z Ducha Świętego,
narodził się z Maryi Panny;
umęczon pod Ponckim Piłatem,
ukrzyżowan, umarł i pogrzebion;
zstąpił do piekieł,
trzeciego dnia zmartwychwstał;
wstąpił na niebiosa, siedzi po prawicy,
Boga Ojca Wszechmogącego;
stamtąd przyjdzie sądzić żywych
i umarłych.
Wierzę w Ducha Świętego,
święty Kościół powszechny,
świętych obcowanie,
grzechów odpuszczenie,
ciała zmartwychwstanie,
żywot wieczny.
Amen.

ПРАСЛАЎЛЕ́НЬНЕ СЬВЯТО́Й ТРО́ЙЦЫ

Хвала́ Айцу́ і Сы́ну,
і Ду́ху Сьвято́му,
як было́ спрадве́ку,
ця́пер і заўсёды
і на ве́кі вяко́ў.
А́мэн.

АПО́СТАЛЬСКІ СКЛАД ВЕ́РЫ

Ве́ру ў Бо́га, Айца́ Ўсемагу́тнага,
Тво́рцы не́ба і зямлі́.
І ў Е́зуса Хры́стуса,
Сы́на Яго́ адзі́нага, Го́спада на́шага,
які́ быў пача́ты ад Ду́ха Сьвято́га,
нарадзі́ўся з Дзе́вы Мары́і;
заму́чаны пры По́нцкім Піла́це,
укрыжава́ны, памёр і быў пахава́ны;
зышо́ў у пе́кла,
трэ́цяга дня ўста́ў з мёртвых;
узышо́ў на не́ба,
дзе сядзі́ць па пра́вай руцэ́
Айца́ Ўсемагу́тнага;
адту́ль прыйдзе судзі́ць жывы́х
і памёрлых.
Ве́ру ў Ду́ха Сьвято́га,
Сьвяты́ Каталі́цкі Касьцёл,
лу́чнасьць сьвяты́х,
адпушчэ́ньне грахо́ў,
з мёртвых уста́ньне, жыцьцё ве́чнае.
А́мэн.

ANIOŁ PAŃSKI

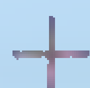
Anioł Pański zwiastował
Pannie Maryi,
I poczęła z Ducha Świętego.
Zdrowaś Maryjo...
Oto ja służebnica Pańska.
Niech mi się stanie według
słowa twego.
Zdrowaś Maryjo...
A Słowo stało się ciałem,
I mieszkało między nami.
Zdrowaś Maryjo...
Módl się za nami,
Święta Boża Rodzicielko,—
Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.
Módlmy się!
Prosimy Cię, Panie Boże,
dozwól nam, sługom Twoim, cieszyć się trwałym zdrowiem duszy i ciała,
a za przyczyną Najświętszej Maryi, zawsze Dziewicy, racz nas uwolnić od doczesnych utrapień i obdarzyć wieczną radością. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

АНЁЛ БОЖЫ

Анёл Божы абвесьціў Дзеве Марыі,
І зачала з Духа Сьвятога.
Вітай, Марыя...
Вось-жа я служэбніца майго Бога,
Няхай мне станецца
паводле Твайго слова.
Вітай, Марыя...
А Слова сталася целам,
І прабывала паміж намі.
Вітай, Марыя...
Маліся за нас, Сьвятая Маці Божая,
Каб сталіся мы годнымі
абяцаньняў Хрыстуса.
Молімся!
Дай нам, слугам Тваім, просім Цябе,
Госпадзі Божа, цешыцца трывалым
здароўем душы і цела
і праз слаўнае заступніцтва
багаслаўлённай заўсёды
Дзевы Марыі ад цяперашняга смутку
быць вольнымі і карыстацца
з вечнай радасьці. Праз Хрыстуса,
Госпада нашага.
Амэн.

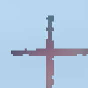
WYSTAWIENIE NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

NIECHAJ BĘDZIE POCHWALONY,
Od nas wszystkich uwielbiony
Przenajświętszy Sakrament,
Ten niebieski testament. (3 razy)

O ZBAWCZA HOSTIO, godna czci
Co lud do niebios wiedziesz bram,
Znój srogi nęka wiernych Ci,
Więc siłę, pomoc ześlij nam.

JEDNEMU W TRÓJCY WŁADCY ZIEM
Niech będzie chwała w każdy czas;
Niech On wieczystym życiem Swym,
W Ojczyźnie rajskiej darzy nas.
Amen.

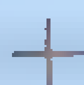
PRZED TAK WIELKIM SAKRAMENTEM
Upadajmy wszyscy wraz;
Niech przed Nowym Testamentem
Starych praw ustąpi czas;
Co dla zmysłów niepojęte,
Niech dopełni wiara w nas.

BOGU OJCU I SYNOWI
Hołd po wszystkie nieśmy dni;
Niech podaje wiek wiekowi
Hymn triumfu, dzięki, czci;
A równemu Im Duchowi
Niechaj wieczna chwała brzmi. Amen.

K. Dałeś im chleb z nieba. (Alleluja.)
W. Wszelką rozkosz mający w sobie. (Alleluja.)

Módlmy się:

Boże, Ty w Najświętszym Sakramencie zostawiłeś nam pamiątkę swej męki, daj nam taką czcią otaczać święte tajemnice Ciała i Krwi Twojej, abyśmy nieustannie doznawali owoców Twego odkupienia. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Niech będzie Pochwalony Przenajświętszy Sakrament, Prawdziwe Ciało i Krew Pana naszego Jezusa Chrystusa. (3 razy)

+

ŚWIĘTY BOŻE

1. ŚWIĘTY BOŻE, Święty mocny, Święty Nieśmiertelny —
zmiłuj się nad nami. (3 razy)
2. Od powietrza głodu ognia i wojny —
wybaw nas Panie.
3. Od nagłej i niespodziewanej śmierci —
zachowaj nas Panie.
4. Abyś Kościół Twój Święty rządzić i zachować raczył —
prosimy Cię Panie.
5. Abyś wszystkich chrześcijan do jedności w wierze świętej przyprowadzić raczył —
prosimy Cię, Panie.
6. Abyś Ojca Świętego i wszystkie stany duchowne w świętej jedności i pobożności zachować raczył —
wysłuchaj nas Panie.
7. Abyś nas samych w służbie Twojej świętej utwierdzić raczył —
wysłuchaj nas Panie.
8. Abyś nas do pokuty prawdziwej przyprowadzić raczył —
wysłuchaj nas Panie.
9. Abyś urodzaje ziemskie dać i one w całości zachować raczył —
wysłuchaj nas Panie.

10. My, grzeszni, Ciebie Boga prosimy — wysłuchaj nas Panie.
11. O, Jezu, Jezu, Jezu — zmiłuj się nad nami.
12. O Maryjo, Maryjo Panno i Matko Boża — przyczyń się za nami.
13. Wszyscy Święci i Święte Boże — módlcie się za nami.

UWIELBIENIE

1. NIECH BĘDZIE BÓG UWIELBIONY!
2. Niech będzie uwielbione święte Imię Jego!
3. Niech będzie uwielbiony Jezus Chrystus, prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek!
4. Niech będzie uwielbione Imię Jezusowe!
5. Niech będzie uwielbione Najświętsze Serce Jezusowe!
6. Niech będzie uwielbiona Najdroższa Krew Jezusowa!
7. Niech będzie uwielbiony Pan Jezus w Najświętszym Sakramencie ołtarza!
8. Niech będzie pochwalona Bogarodzica Najświętsza Panna Maryja!

9. Niech będzie pochwalone Jej święte i Niepokalane Poczęcie!
10. Niech będzie pochwalone Jej chwalebne Wniebowzięcie!
11. Niech będzie pochwalone Imię Maryi, Dziewicy i Matki!
12. Niech będzie pochwalony święty Józef, Jej przeczysty Oblubieniec!
13. Niech będzie uwielbiony Bóg w swoich Aniołach i swoich Świętych.
14. Najświętsze Serce Jezusa, zmiłuj się nad nami!
15. Niepokalane Serce Maryi, przyczyń się za nami!

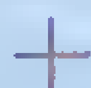
* * *

Najświętsze Serce Jezusa,
poświęcamy Ci!
Nasze parafie, naszych kapłanów,
Nasze Rodziny i świat cały!
Serce Boże, przyjdź królestwo Twoje!
(3 razy).

+

CHWAŁA I DZIĘKCZYNIENIE
bądź w każdym momencie,
Jezusowi w Najświętszym Boskim Sakramencie.
Ile minut w godzinie,
a godzin w wieczności,

Tylekroć bądź pochwalon, Jezu,
ma miłości. (3 razy)

WIELBIĘ CIEBIE
w każdym momencie.
O żywy Chlebie nasz,
w tym Sakramencie. (3 razy)

PADNIJMY NA TWARZ

Padnijmy na twarz, uderzmy czołem
tu chrześcijanie zebrani społem,
z pokorą szczerą, płaczem i wiarą,
przed Zbawiciela straszną ofiarą.
Błagamy Ciebie, Jezu nasz drogi,
Wysłuchaj prośby, udziel czas błogi,
Błogosław nasze domostwo całe,
Urodzaj w polu, trudy niemałe.
Błogosław prosim, kraj nasz dokoła
I cały naród, który wciąż woła
Do Ciebie Boże, co mieszkasz w niebie,
Byś go ocalił w każdej potrzebie.
Daj zdrowie, miłość, pokój i zgodę,
A duszom w czyśćcu wieczną ochłodę,
Niech dobroć Twoja wszystkich obdarza
Przez tę ofiarę świętą ołtarza.
Padamy na twarz, Tyś miłosierny
Jezu najsłodszy, w chwale niezmierny,

Przyjm nas w opiekę,
skłoń serce Swoje,
I na strapionych zwróć oczy Twoje.
O dobry Jezu, błagamy Ciebie,
Udziel nam łaski w każdej potrzebie,
Dajże na ziemi Ciebie miłować
I w niebie wiecznie z Tobą królować.

U DRZWI TWOICH

U Drzwi Twoich stoję Panie,
Czekam na Twe zmiłowanie.
Który pod postacią chleba,
Prawdziwy Bóg jesteś z nieba.
W tej Hostyi jest Bóg żywy,
Choć zakryty, lecz prawdziwy.
Jak wielki cud Bóg uczynił,
Że chleb w Ciało Swe przemienił,
A nam pożywać zostawił
Ażeby nas przez to zbawił.
Święty, mocny, nieśmiertelny,
W majestacie Swym niezmierny!
Aniołowie się lękają,
Gdy na Jego twarz patrzają.
Wszyscy niebiescy duchowie,
Lękają się i Królowie.
Niebo, ziemia świat i morze,
Pojąć co jest Bóg nie może.
Żaden z wojska niebieskiego,
Nie dostąpi nigdy tego.

Czego człowiek dostępuje,
Ciało i Krew gdy przyjmuje.
Jam niegodzien Panie tego,
Abyś wszedł do serca mego.
Rzeknij tylko słowo Twoje,
A tem zbawisz duszę moją.
Kłaniam się Tobie samemu,
Bądź miłościw mnie grzesznemu.
Niechaj żyje z Tobą Panem.
Aż na wieki wieków. Amen.

TWOJA CZEŚĆ CHWAŁA

Twoja cześć chwała,
nasz wieczny Panie,
na wieczne czasy
niech nie ustanie.
Tobie dziś dajem
z rzeszą tych ludzi,
Pokłon i pienie,
my Twoi słudzy.
Dziękując wielce
Twej wielmożności,
Za ten Dar zacny
Twej wszechmocności.
Żeś się darował
nam, nic niegodnym,
W tym Sakramencie
nam tu przytomnym.
Raczyłeś zostać
w takiej Osobie

Dla nas grzeszników
nie folgując Sobie.
Przyszedłszy na świat,
Pan wiecznej chwały.
Zaznałeś wiele
nędzy niemałej.
Dałeś się potem
z wielkiej miłości,
Na srogie męki
bez Twej litości.
Dałeś swe Ciało,
by krzyżowano.
I Krew Najświętszą,
by ją przelano.
Wstępując potem
do chwały wiecznej
Zostawiłeć nam
ten to dar zacny.

Na co my patrząc
w tym Sakramencie,
Słowu Twojemu
wierzymy święcie.
Tobie my, Boże
teraz śpiewamy.
Przed Twą światłością
nizko padamy.

Użycz nam łaski,
wszechmocny Boże,
Bez Twej pomocy
człek nic nie może!

CIEBIE, BOGA, WYSŁAWIAMY!

Ciebie, Boga, wysławiamy,
Tobie, Panu wieczna chwała,
Ciebie, Ojca, niebios bramy,
Ciebie wielbi ziemia cała.
Tobie wszyscy Aniołowie,
Tobie Moce i niebiosy,
Cheruby, Serafinowie,
ślą wieczystej pieśni głosy.
Święty, Święty nad Świętymi,
Bóg Zastępów, Król łaskawy,
pełne niebo z kręgiem ziemi,
majestatu Twojej chwały.
Apostołów Tobie rzesza,
chór proroków pełen chwały,
Tobie hołdy nieść pośpiesza,
Męczenników orszak biały.
Ciebie, poprzez okrąg ziemi,
z głębi serca ile zdoła,
głosy ludów zgodzonymi,
wielbi święta pieśń Kościoła.
Niezmierzonej Ojca chwały,
Syna Słowo wiekuiste,
Z Duchem wszechświat wielbi cały,
Królem chwały Tyś, o Chryste!
Tyś Rodzica, Syn z wiek wieka,
by świat zbawić swoim zgonem,
Przyoblókłszy się w człowieka,
nie wzgardziłeś Panny łonem!

Tyś pokruszył śmierci wrota,
starł jej oścień w męki dobie,
I rajskiego kraj żywota,
otworzyłeś wiernym sobie.
Po prawicy siedzisz Boga,
w chwale Ojca, Syn Jedyny,
Lecz gdy zagrzmi trąba sroga,
przyjdziesz sądzić ludzkie czyny!
Prosim, słudzy łask niegodni,
wspomóż, obmyj grzech, co plami,
gdyś odkupił nas od zbrodni,
drogiej swojej krwi strugami.
Ze świętymi w blaskach mocy,
wiecznej chwały zlej nam zdroje,
Zbaw, o Panie, lud sierocy,
błogosław dziedzictwo swoje!
Rządź je, broń po wszystkie lata,
prowadź w niebios błogie bramy,
my w dzień każdy Władco świata,
Imie Twoje wysławiamy.
Po wiek wieków nie ustanie,
pieśń co sławi Twoje czyny,
O, w dniu onym racz nas Panie,
od wszelakiej ustrzec winy!
Zjaw swą litość w życiu całym,
tym, co żebrzą Twej opieki
W Tobie, Panie, zaufałem,
nie zawstydzę się na wieki!

K. Błogosławmy Ojca i Syna wraz z Duchem Świętym.
W. Chwalmy i wywyższajmy Go na wieki.
K. Błogosławionyś jest, Panie, na firmamencie niebios.
W. Chwalebny i sławny, i wywyższony na wieki.

КАЛЯНДАР ВАЖНЕЙШЫХ РУХОМЫХ СЬВЯТАЎ

Гады	Папелец	Вялікадзень	Унеба-ўшэсьце	Сасланьне Духа Сьвятога	Цела і Крыві Гасподняй	I нядзеля Адвенту
1991	13 лютага	31 сакавіка	9 мая	19 мая	30 мая	1 сьнежня
1992	4 сакавіка	19 красавіка	28 мая	7 чэрвеня	18 чэрвеня	29 лістапада
1993	24 лютага	11 красавіка	20 мая	30 мая	10 чэрвеня	28 лістапада
1994	16 лютага	3 красавіка	12 мая	22 мая	2 чэрвеня	27 лістапада
1995	1 сакавіка	16 красавіка	25 мая	4 чэрвеня	15 чэрвеня	3 сьнежня
1996	21 лютага	7 красавіка	16 мая	26 мая	6 чэрвеня	1 сьнежня
1997	12 лютага	30 сакавіка	8 мая	18 мая	29 мая	30 лістапада
1998	25 лютага	12 красавіка	21 мая	31 мая	11 чэрвеня	29 лістапада
1999	17 лютага	4 красавіка	13 мая	23 мая	3 чэрвеня	28 лістапада
2000	8 сакавіка	23 красавіка	1 чэрв	11 чэрвеня	22 чэрвеня	3 сьнежня
2001	28 лютага	15 красавіка	24 мая	31 мая	14 чэрвеня	2 сьнежня
2002	13 лютага	31 сакавіка	9 мая	19 мая	30 мая	1 сьнежня
2003	5 сакавіка	20 красавіка	29 мая	8 чэрвеня	19 чэрвеня	30 лістапада
2004	25 лютага	11 красавіка	20 мая	30 мая	10 чэрвеня	28 лістапада
2005	9 лютага	27 сакавіка	5 мая	15 мая	26 мая	27 лістапада

КАЛЯНДАР
ВАЖНЕЙШЫХ НЕРУХОМЫХ СЬВЯТАЎ

1.1. Новы Год — Урачыстасць Маці Божай.
6.1. Вадохрышча — Аб'яўленьне Гасподняе. (Трох Каралёў)
2.02. Грамніцы — Ахвяраваньне Госпада.
24.06. Нарадж. Яна Хрысьціцеля (Купала).
29.06. Сьв. Пятра і Паўла, Апосталаў.
6.08. Спаса — Пераменаньне Гасподняе.
15.08. Унебаўзяцьце Найсьв. Дзевы Марыі.
8.09. Нараджэньне Прачыстае Дзевы Марыі.
14.09. Вывыжшэньне Крыжа Сьвятога.
1.11. Дзень усіх Сьвятых.
8.12. Непавіннае Пачацьце Найсьв. Дз. Марыі.
25.12. Нараджэньне Гасподняе.

POKROPIENIE WODĄ ŚWIĘCONĄ

PRZED SUMĄ

Pokrop mnie, Panie, hizopem, a stanę się czysty: obmyj mnie, a nad śnieg wybieleję.

Ps. Zmiłuj się nade mną, Boże, w miłosierdziu Swoim.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu. Jak była na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Pokrop mnie, Panie...

K. Okaż nam, Panie, miłosierdzie Swoje.
L. I daj nam Swoje zbawienie.

W Okresie Wielkanocnym

Widziałem wodę, płynącą z prawej strony świątyni, Alleluja.
I wszyscy, do których doszła ta woda, zostali zbawieni i mówią: Alleluja, Alleluja.

Ps. Dziękujcie Panu, bo jest dobry, bo miłosierdzie Jego na wieki.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu. Jak była na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Widziałem wodę...

K. U Ciebie, Panie, jest źródło życia, Alleluja.

L. I w imię Twoje ujrzymy światłość, Alleluja.

Сдано в набор 25.09.90. Подписано в печать 13.11.90.
Заказ № 649. Тир. 50 000 экз

Издательство "Беларусь" Государственного комитета БССР по печати. 220600, Минск, проспект Машерова, 11.

МФЦП. 220115, Минск, ул. Корженевского, 20.